

ஷே. ஸ்ரீ மணெஸாய நம:|

வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி.

அச்சுவேலி

சுவமீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

தொகுத்தது.

பார்வையாளர்:-

க. சீதாராமசாஸ்திரிகள் யாழ்ப்பாணம்

அரு. இராமநாதக்குருக்கள் கண்டனூர்

S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் தருமபுரம்

பதிப்பாளர்:-

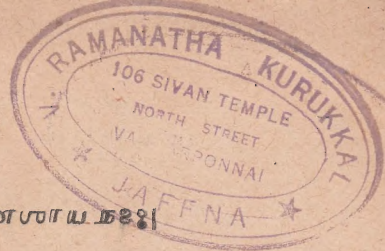
கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

கலாபிதியந்திரசாலை—பருத்தித் துறை.

1960.]

விலை ரூபா 1-50

ஒடி ஸ்ரீ மணேஸ்ராய நகரம்

வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி.

அச்சுவேலி

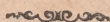
சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

தொகுத்தது.

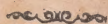
பார்வையாளர்:-

கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் யாழ்ப்பாணம்
அரு. இராமநாதக்குருக்கள் கண்டனூர்
சி. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் தருமபுரம்

பதிப்பாளர்:-

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

கலாநிதியந்திரசாஸ்திரிகள் - நத்தித் துறை.

சோதிட விவாத புத்தகசாலை,
கி. 4, பி. பி. டை,
யாழ்ப்பாணம்.

கணபதி துணை.

ப தி ப் பு ரை .

“பழையவைதிகசைவம் பரக்கவே”

—

வைதிகசைவ அந்தணைர் சிலர் வீரும்பியவாறு வைதிக சந்தியாவந்தனவிதி என்னும் இந்நூல் எனது தந்தையார் அவர்களால் பழையநூலுரைகளைக்கொண்டு தொகுத்து இயற்றப்பெற்றது. அவ்வாறு இயற்றப்பெற்ற இதனை அவர்கள் அனுமதிப்படி அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்தேன். இந்நூலிற் காணப்படும் சிவாகமப் பிரமாணங்களினால் வைதிகசந்தியோ பாசனையின் உரிமையும் பெருமையும் அறிந்துகொள்ளத்தக்கன.

“மங்கலஞ்செய் கோலத்— தருமறை முந்நூல் சாத்தி”

— தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்.

“ஒல்லைமுறை உபநயனப் பருவ மெய்த

உலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்றார்
தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடுநூ ருங்கினர் சுரர்கள் போற்ற”

“ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை

உலகியல்பி னுபநயன முறைமை யாகும்
இருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி”

— திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணம்

“நிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்து”

— சுண்டேசநாயனார் புராணம்

எனவரும் அருண்மொழித்தேவர் திருவாக்குகளும்
இங்கே சிந்தித்தற்குரியன.

ஆசமன விஷயத்தில் இங்கே கொள்ளப்பெற்ற முறை ஆகமங்களையும் அவற்றுக்கு அனுகூலமாகிய ஸ்மிருதிவசனங்களையும் அனுசரித்ததாகும். இதுவன்றி “ஷ்ட சுவஸ்தாய நமஃ | சுநஞாய நமஃ | மொவிநாய நமஃ | கௌவ | நாராயண | உயவ | மொவிந | விஜ்ஜை | உயஸந | உந | சிவிசு | வாஉந | ஸீயா | ஹுஷீகௌவ உநால | ஷாஷோஷா |” எனவும், இன்னும் வேறு பிரகாரமாகவும் வருவன இங்கே காட்டப்பெறவில்லை. பிறவுமவ்வாறே. நிற்க.

வியாகரணசிரோமணி பிர்மழீ. கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் அவர்களும், சிவாகமவிற்பன்னர் சிவழீ. அரு இராமநாதசிவாசாரியர் அவர்களும், சிவாகமவித்வான் சிவழீ. S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் அவர்களும் இந்நூற்கு அணிந்துரை உதவிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். இப்பெரியார்களுக்கு எனது வணக்கத்தைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

அச்சவேலி

சார்வரிஸ்ர

கார்த்திகை களவ

உ
சிவமயம்
அ ணி ந் து ர .

தலைமைஆசிரியர்
தருமபுர ஆதின வேதசிவாகமபாடசாலை
சிவாகம வித்துவான்
சிவபூர். S. சுவாமிநாத சிவாசாரியர்
அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து அச்சவேலி சிவத்திரு ச. ருமார
சுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் அனுப்பிய 'வைதிகசந்தியா
வந்தனவிதி' என்னும் நூலைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்
தேன். ஆகமபத்திகளில் "சூஹிக்ஷயம் நிவடத்யு"
"ஸாயனாநீஸஸ்யாவிஸௌஸ்யாநிவடத்யு"
"சூதநித்யாஹிக்ஷயம்" என்று ஆங்காங்குக் காணப்
படும் விதிகள் ஆசாரியன் தவறாமல் வைதிகசந்தியையும்
பினனர் கைவானுஷ்டானத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்
று கூறுகின்றன. இவை முதலிய விஷயங்களை யெல்லாம்
வேதம் ஆகமம் புராணம் மருதி முதலியவற்றிலிருந்து
எடுத்து ஒருங்கே திரட்டி நூல்வடிவமாக எல்லோரும் விள
ங்கிக் கொள்ளும் வகையில் பிரயோகத்துடன் எழுதியிருப்
பது மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியதாகும்.

வைதிக சந்தியாவந்தன விதி என்னும் இந்நூலைத்
திரட்டி உபகரித்த ச. ருமாரசுவாமிக் குருக்களவர்கள் சைவ
சமயாபிவிர்த்தியொன்றே கருதி முன்னரும் பல நூல்களை
இயற்றியும் உரையெழுதியும் பரிசோதித்தும் அச்சிடு
வித்து உதவிபுரிந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களால் வெளியி
டப்படும் புஸ்தகங்களெல்லாம் இன்றியமையாதனவாய் வி
ளங்குகின்றன. சைவசிலர்கள் யாவரும் அவர்களுக்கு நன்
றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

குருக்களவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலமிருந்து இவ்
வாறு நற்பணிசெய்ய எல்லாம் வல்ல கருணைக்கடலாகிய
இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று அவ்விறைவ
னைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உ
சிவமயம்.

சிவாகமவித்துவான்
கண்டனூர்

சிவபுரீ. அரு. இராமநாதக்குருக்கள்
அவர்கள் எழுதியது.

www.sivamam.org

சந்தியாவந்தனம் என்பது ஆஸ்திகர்களால் நித்தியக் கிரியையாக மூன்று வேளைகளிலும் செய்யத்தக்கதாகும். அது வைதிகம் சைவம் என இருவகைப்படும். அவைகளில் முன்னையதாகிய வைதிகசந்தியாவந்தனமானது வேதாதிகாரமுள்ள பிராமணர்முதலான மூன்றுவருணத்தவர்களாலும் பின்னையதாகிய சைவ சந்தியாவந்தனமானது சிவதீக்ஷை பெற்ற நான்கு வருணத்தவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதாகும். இந்தக்கர்மாவையாவர் அனுஷ்டிக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு நித்திய நைமித்திகத்திலும் காமியகர்மாக்களிலும் அதிகாரமில்லாதொழியும். அவர்கள் விடமுடியாத சில கர்மாக்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டி வருங்கால் ஆசாரிய முகமாகவே அனுஷ்டிக்க நேரும்.

துரிய வருணத்தவரொருவர் விசேஷதீக்ஷைபெற்று
..... “தவ்யாஹுதஜெமாதாநாஜவலவெவெவெவா
ஜநிநா” என்றபடி உத்தமகோத்திர நாமங்களைப் பெற்ற
புத்திரகராயினும் சைவசந்தியாவந்தனமேயன்றி வைதிகசந்தியாவந்தனம் செய்யக் கூடாதவராவர். இதனால் இரண்டும் சமமான முக்கிய சந்திகளேயாகும்.

காமிகம் முதலிய சிவசாஸ்திரங்களிலே (சுவிரதூ?)
விரக்தியை அடையாதவன் முதலில் வைதிக சந்தியாவந்தனம் செய்து பின்புசைவசந்தியாவந்தனம்செய்க. (விரக்தன்)
விவிர்த்திமார்க்கத்திலுள்ளவன் முதலில் வைதிகசந்தியா

வந்தனம் செய்க. இல்லையேல் நியமமாகச் சைவசந்தியாவந்தனம் செய்க, என்று கூறியது சைவசந்தியாவந்தனத்தின் அவஸ்யத்தைக் கூற எழுந்ததே தவிர வைதிகசந்தியாவந்தனம்கூடாதென்பதற்கல்ல. இதுவும் விரகதருக்கேயாம். அதைத்தனக்கெனக் கொண்டு என்மனை எனதுமனைவி எனதுசொந்தமகன் என்றுகூறுகின்ற பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தவரொருவர் எனக்கு வைதிகசந்தியாவந்தனம் மற்றச்சிரௌதக் கிரியைகள்ஒன்றுமே வேண்டாம்; நாம் அவைகளை அனுஷ்டிப்பவருமல்ல என்று கூசாது கூறுவது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயப்பதாக இராது.

இனி வேதாதிகாரம் இல்லாதவரும் நம்மில் வேறுபட்ட மதத்தினருமாகிய சிலர், சைவப் போர்வையில் மறைந்து நின்று வைதிகசந்தியாவந்தனம் காயத்திரி ஐபம் முதலான சத்கருமங்களைத் தூஷிக்கவும் அவற்றை அநுஷ்டிப்போரைச் சீர்திருத்தவும் முற்படுவது அவர்களின் அஞ்ஞான அந்தகாரத்தின் பெருக்கத்தையே காட்டுவதாகவுள்ளது. அது நிற்க,

வைதிகசந்தியோபாசனம் சிரௌதக் கிரியைகளை நாம் அநுஷ்டிப்பவரல்ல என்று கூறுபவர்கள் நன்குணர்ந்து அநுஷ்டிப்பதற்காகவும் அநுஷ்டிப்பவர்களுக்கும் பிரயோசனப் படுத்தற்காகவும் வைதிகசந்தியாவந்தனமிதி ஏனும் நூல் எமது நண்பரும், சிவபூசை விளக்கம் என்னுள் விளக்கம் சிவபூசாவிதி சிராத்த கிரியை நூல்களை எழுதியவரும், சிவலிங்கபாதிஷ்ணம் சம்ஸ்கிருத நூல்களை வேளியிட்டபெரிபாருமாகிய எண்ணம் அச்சுவேலி சிவபுரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்களவரத்திருத்தமான முறையில் வெளியிடப் பெற்றது.

மாயகுமாரநாததேவபிரகாசன்
தூலோன்று முன்னர் ஆந்திரலிபியிலும் 1907ம்வருஷத்தில்

ஸ்ம்ஸ்கிருத லிபியிலும் வெளிவந்துள்ளது. ஆயினும் இங்கே அதன் சாராம்சமான விஷயங்களைத்தனையும் வேதஸ்மிருதிகாச புராணங்கள் தேவாரம் திருமந்திரம் முதலிய வடதமிழ் நூல்களைச் சிவாகமங்களோடு சேர்த்து ஆராய்ந்து நவீதமாகத் திரட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூலில் அவ்வனுஷ்டானத்தின் அங்கமான பஸ்ம தாரணம், ஆசமனம், பாலகுட்டனம், பிராணாயாமம் மார்ஜனபுரோக்ஷணங்கள், காயத்திரீஸ்வரூபத்தியானம், அதனர்த்தம், தத்துவம், அக்ஷராதிதேவதைகள், தத்தத் வர்ணங்கள், முத்திராலக்ஷணங்கள், கவசம்முதலியவைகளும், காயத்திரியின் திரிபாத சதுஷ்பாத விவரணம், அதன் உபயோககாலம் பிரணவம் முதலான மந்திரங்களுக்கு இருஷி சந்தஸ் தேவதை முதலான விளக்கங்களும், வியாகிருதித்திரயம் சப்தவியாகிருதி ஆகிய விவரங்களும் தமிழர்த்தத்துடன் பிரயோகமும் சேர்த்து எழுதியுபகரித்த சிவாசாரியர் அவர்களுக்குச் சைவஉலகம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

குருக்களவர்கள் இதுபோலவே, சிவத்துவிஜர் முதலானோர் அனுஷ்டிக்க யோக்கியமாகப் பலநூல்களை எழுதி உபகரிக்குமாறு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் தீர்க்காயுளோடு திடகாத்திரத்தைபுந் தந்துதவுமாறு ஸ்ரீ கல்பாணசந்தான வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

க. காலாதீத்காலாநுவல்காலகாலம்உலெவாழி
உவாலீரவாஸவெகலெகாலதயெவவா
க. நகலிவஸயொஸஸிஸெஸுதிவரிசீதயுதெ
யஸஸுயாபாபாவெவதிலகூரவவாநெஸு
க. ஸவகாலவாநதீதஸாயுஜுபாபுவெதயுபவ
ஸஸுயாபாவந.நயஸஸுயாவநநெயுதெ

கட, துடிநம்பிபாடுவூதும்செவ்வெழிகந்தாதது
விஜநுவம் பூவவன்மெய்வரநுவெழிகந்து, உழ

கரு. தீக்ஷா மாரக்ஷைவ ஹாஸெஸ்வ வெஷிகெஷவ வரி||
தீக்ஷயா தீக்ஷிதாஸெவாஸநீரநுஸெவவத மழ||

கூசு சுயத்தலைவலிசூராயபுராதிவநாதி
தெழுவநா நந்தருகுகுருவருணம்மொழுதி

கரு. ன் தசஜீக் காவ (ஜ) வாடி ஸிவா உய - கூறொட
கூறு வெவிழ ருஜவா வீ செவ யிகாந் வ விதஃ

கூ. துது துது மெனோ தூ நிபு ணா நய்வடி மடயது
 னெனவடாய நயி தகூ நிவிவிது மறி தமது ||

கன வஸூயவதநஞாணாமெவாமபுரி ஸபாடியநி
லாவாமபுரி உவதாமபுரியவசுவஸவ்மெ நிகழ

கடி கூடாரவாதிமுரணா வுபுத்தி-லோடிநாடி
அ ஸாபி மஜுனாவாடி பாடுமெனவாநுஷாநசு திராடி
கூ. சூரவாஸு பூரவாஸு நெடி சூரவாஸு மெனா

வித்யாபதி கௌரவ கருவுரை மதிப்பிடுகிறார்.

உ. ஸீவபுத்திஷ்டி யாவியீருவஹிநு
 விரவ்யஸெவொவக்ய தாஹொதூதாஹி
 மஹாபுணீ தாதுவரி மஹாஸாஹி
 க்ய தஜித தாவெஹொவராஹெவெ

அன்மாக்கள் எடுக்கும் எடுவதைப் பிறவிசுந்நொ
 ராஜுடப் பிறவி சிறந்ததும் சிடைத்தற் சூரியதூர்நாம்.
 மானுடப் பிறவி எடுத்தவர் யாவரும் பரமபதியை எப்போதும்
 வழிபடவேண்டும். அப்பரமபதி பிரத்யக்ஷம் அப்பிரத்
 தியக்ஷம் என இருவகையாக நின்று அன்மாக்களுக்கு
 அருள்புரிந்து வருகின்றார். அப்பிரத்யக்ஷத்தில் நோக்
 கும்போது ரூபமற்றவர் பெயரற்றவர் சுணமற்றவர் எங்கும்
 பரந்திருப்பவர் ஒன்றையுற்பற்றாதவர் பேரொளியாய்ந்தவர்
 அன்பானவர் என்று முனிவர்கள் கொள்கின்றனர். சூரியன்
 சந்திரன் என்ற பிரத்யக்ஷவடிவத்தில் சகல சிவான்மாக்க
 ளும் தரிசிக்கக்கூடியவராய் நின்று அருள்புரிகின்றார்.

அந்தப் பரமபதி சூரியமண்டலத்தில் நின்று அருள்
 புரிகின்றார். அன்னையாகிய பராசக்தி சந்திரமண்டலத்தில்
 நின்று அருள்புரிகின்றாள். சந்திரமண்டலத்தில் திருவரு
 ளாய் நின்று அருளி சூரியமண்டலத்தில் பரமபதியாய் விள
 ங்கும் பாடேகரனை மஃபொழுதும் வணங்கக் கடமைப்பட்
 டவராயிருக்கின்றோம்.

காலங்கடந்து காலாபியாய் விளங்கும் பரமபதி சூரிய
 சந்திரவடிவமாக இருந்துகொண்டு காலத்தை வகுத்தருளு
 கின்றார் பருவங்களை வகுத்தருளுகின்றார். பகல் இரவு
 என்று இருகாலமாக விளங்குகின்றார். பகல் இரவு என்னும்
 இருகாலங்கள் பொருந்துகின்ற நேரம் சந்தியா. அந்தச் சந்
 தியாகாலத்தில் பரமபதியைநாம் வணங்கவேண்டும்.

காலனை வென்ற காலநுபிராணபாடேகரனை வணங்
 குபவர் காலவசத்திந்துட்டாமல் பிறவாது பேசினப் நிலை
 யை அடைவர். காலந்தவறுது காலத்தில் வணங்குவதைச்
 சந்தியாவந்தனம் என்பர். இஃது சைவசந்தியாவந்தனம்

வைதிகசந்தியாவந்தனம் என்று இருவகையிற்கும். - உபநய
மை மாத்திரம் பெற்ற அந்தணர் வைதிகசந்தியாவந்தனத்
தையும் அதேஞடு சிவதீகையும் பெற்ற அந்தணர் வைதி
கசைவசந்தியாவந்தனங்களையும் சிவதீகைபெற்ற ஏனை
யோர் சைவசந்தியாவந்தனத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டு
மென்று சாஸ்திரங் கூறுகின்றது.

கருத்தை உணர்ந்து செய்யப்படும் சந்தியாவந்தனம்
மேலான பயனளிப்பதாகும். இதனையுணர்ந்த பெரியார்
அச்சுவேளி பிரம்மஜீ. ச. குமாரசுவாமிசுவாசாரியர் அவர்கள்
வைதிகசந்தியாவந்தனத்திற்குச் சிவபரமாகத்தக்க ஆகமப்
பிரமாணங்களை மேற்கோள்களாகக் காட்டி பதவுரை பொழி
ப்புரை விசேஷ்டரைஎன்று விரிவுரை எழுதி யாவருக்கும்
பயன்படக் கூடியமுறையில் எளிதான நடையில் விளக்கியி
ருத்திருர்கள். யாவரும் இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுண
ர்ந்து சந்தியாவந்தனமகிமையை அறிந்துகொள்ளலாம்.

அந்தணர் சமூகம் ஒருநல்ல காரியத்தைச் செய்து
கொண்டால் அச்சமூகம் நல்லவாழ்வு வாழ்வதோடல்லா
மல் மக்கள் சமூகத்திற்கே நல்வாழ்வு வாழ்வழிவகுத்தவா
வர். ஆகவே விசேஷமாக அந்தணச்சமூகத்தவா யாவரும்
இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுணர்ந்து முக்காலமும் சந்தி
யாவந்தனம் அனுஷ்டித்துத் தமச்சமூகத்தவரை நல்வாழ்வு
வாழ்ச் செய்து மற்றவர்களையும் நல் வாழ்வு வாழவைக்கு
மாறு வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

சைவசமயக் குருமார்களுக்குத் தலைவராய் நின்று இப்
பணியைச் செய்துதனிய பிரம்மஜீ. ச. குமாரசுவாமிசுவாசாரியர்
அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த நாங்கள் யாவரும் கடமைப்
பாடுடையவர்களாக இருக்கின்றோம்.

ஒடி மூன்றெழுத்து

வெவிக ஸ்ராவநவியி

புராண வாசுநி

வெவிக செவ ஸ்ராவநவியி

ஸ-நகராபி

த துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி
ஸ-நகராபி துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

[வரக]

உதராவிஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

வீரதெ

ஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி
உதராவிஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

ஸ-நகராபி துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

வ-நகராபி

[வரக]

ஸ-நகராபி துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி
உதராவிஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

காரண

[தயா]

வெவிக துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

[வரக]

கூலி

ஸ-நகராபி துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி
உதராவிஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

வ-நகராபி

[கூ]

வெவிக துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி
உதராவிஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

உதராவிஸ்ராவநவியி

ஸ-நகராபி துஸ்ராவநவியி துஸ்ராவநவியி

வெடிக ஸங்காவதந வியிடு

ந.

ஓம் ஸிவாஹுராயவிதஹை

காலாநராயயீஹி

நஹஸுஹுபுரவொடியாசி

ஐதஹு மாயத்ரிஹேண ஸத்யபுஹே
த்ரிஜபுராதலிஹேஷ்வரயயாஸகீஜவஹுயாபு
சி விரக்தா வெடிகஹேவிநா சுஹு ஸங்காவதெவ
காயபாசி ஸத்யபுஹேஷ்வரஹேஸங்காவதெவ
ஹு ஸங்காவதெவொவாஸித தசு யுநாஸபு
ஹேண ஸிரஸித்ரிஜபுரஸிதஹேஷ்வரயயாஸ
கீஜவெசி யயாஹுஹேஷ்வரயயாஸ
கீஜவெசி யயாஹுஹேஷ்வரயயாஸ

திருவானைக்காப்புராணம்.

மறையவர் முதன்முவர்க்குந் தீக்கை யுண்டேன்
வைதிகந் தாந்திரம் விரவி வகுத்தலாகும்
அறைதருதாந் திரமொன்றற் புரித ருனு
மமையுமருட் டிக்கையிலா தாயின் வேத
முறையுளிச்செய் திடன்முறையாம் பின்னோன் நீக்கை
முற்றிலனே லாகமத்தான்முடித்த லேயா
கிறைதருதாந் திரத்தியற்ற ராயிற் நீக்கை
நெடும்பயனின் ருந்தீக்கை நிகழ்ந்து ளார்க்கே.

வெய்தருள் வளங்குந் தீக்கை விரவுமு வர்க்கு முன்னர்
வைதிக சந்தி செய்தே வயங்குறு சைவ சந்தி
செய்திடன் முறையாகு சீர்த்ததைட்டிகன் விரதியென்போர்க்
குய்திசெய் சைவ சந்தி யொன்றுசெய் திடலு மாகும்.

சிவபெருமான் அங்கிங்கெனதபடி எங்கும் வியாபக
ராய் கிஷ்கனராயிருப்பினும் ஆன்மாக்கள் தம்மைவழிபட்டு
உய்யும்பொருட்டுச் சூரியமண்டலம் முதலிய இடங்களில்

திருவருக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுதலும் அவரது பெருங்கருணைக் குணமாம்.

தி.வெஸ்ஸாகாவுடல்

செராஹஸ-டு ரொ து ரொ.

உதாரணமாக நக்சுத்ரா உபஜோமம் தாரகா | [தா
 சுவெபாதிதாரணாக்ஷந்ராபுரதஸுந்ராதி யாஉ
 உபஜோமம் உதாரணமாக நக்சுத்ரா உபஜோமம் தாரகா |
 சுவெபாதிதாரணாக்ஷந்ராபுரதஸுந்ராதி யாஉ
 உதாரணமாக நக்சுத்ரா உபஜோமம் தாரகா | [தா
 சுவெபாதிதாரணாக்ஷந்ராபுரதஸுந்ராதி யாஉ

பிராதககாலசந்திக்கு ஆகாசத்திலே நகூத்திரங்
கள் தோன்றும்போதே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம்.
அவைகள் ஆகாயத்திலே மறைந்தபின் தருப்பணஞ்செய்
தல் மத்திமமாம். சூரியன் பாதிஉதயஞ் செய்யும்போது
தருப்பணஞ் செய்தல் கனிப்டமாம். மத்தியானசந்திக்கு
மத்தியானத்துக்குமுன் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் மத்தி
மமாம். பதினேந்தா நாழிகையாகிய மத்தியானத்துலே
செய்தல் உத்தமமாம். மத்தியானத்துக்குப்பின் ஒரு
நாழிகையிலே செய்தல் கனிப்டமாம். சாயங்காலசந்திக்கு
சூரியன் பாதி அஸ்தமனஞ் செய்யும்காலம் உத்தமம். அஸ்த
மனமானபின் நகூத்திரங்கள் தோன்றுமுன் செய்தல்
மத்திமம். நகூத்திரங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் கனிப்ட
மாம்.

வஸுதொழுவதா|

சந்தியா என்பது செவ்வனே தியானிக்கப்படுவது எனப்பொருள்படும். ஸம் யோ செவ்வே தியானித்தல். சந்தியை என்பதற்குக் காலவிசேஷம் என்னும் பொருளி ருப்பினும் அந்தக்காலத்தில் உபாசிக்கப்படும் தேவதூ

விசேஷத்திற்கும் சந்தியா (ஸ்யா) என்பதே பெயர். பரமேசுரனுடைய நிஷ்களமாகிய பராசத்தியே சகளரூபமாய்ச் சந்தியை ஆயினார். பராசத்தி காலை உச்சி மாலை என்னும் திரிசந்திகளிலும் காயத்திரி சாவித்திரி சரஸ்வதி என்னும் முச்சத்தி வடிவமாகப் பிரகாசிக்கின்றனர். தன்னை ஐபிப்பவனை எல்லாத் தோஷங்களினின்றும் இரக்பிப்பதால் காயத்ரி என்றும், சூரியனுக்கு அந்தர் யாமியாயிருந்து அவனுக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதால் சாவித்திரி என்றும், உலகங்களை உண்டுபண்ணிச் சொல்லுபவராய் விளங்குவதால் சரஸ்வதி என்றும் சொல்லப்படுவார். சந்தியாதேவியைச் சூரியமண்டலத்துள் விளங்குவதாகப் பாவித்து இருதயகமலத்தில் இடைவிடாது தியானம் பண்ணுக.

കാലിക്ക!

யாஸுகிஃவாஜேஸஸ)ஸாஸஸு)திநிமத)தெ.

தகஷீஷிஜ, மொஹ-டுகாபூதஃகலி-கணிஸாயயெஸ்.

வ) ரஸம்:

மாய சீ.நாசிவ-சுவ-பெண்ணுலாவி சீ.கி.பெருந்தேவர்.

வரஸ்தீவஸாயாஹெஸெவஸஸூராதிரஷஸூதா

வெள்ளையன்

பெண்ணை வெவ்வேறுபட்ட பெண்கள் ஈடுபாடுடன் பாவிக்கிறார்கள்.

வரகதிண்கை-ணாஸாஸகிஸாஸாதிமுதெ!

திருமந்திரம்.

அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழ லோம்பி முப்போது நியமஞ்செய்
தந்தவநற் கருமத்து நின்றங்கி ட்டஞ்ச
சந்தியு மோம்பிச் சடங்கறுப் போர்களே.

சுவாமிநா

காரீகெ. அம்மா^ததென்து^தய.

ஐயுஜுவாழ்வெழாநாந்தி.வாவாகதுவிநிஷிதெ.

செஷிபிஜைநாதகுருகயாவெ-திவ்வாஸெயார்

ஐத்யுவிஷ நயாநாநாஸவஹநாநிஹுபிஸ்யஸெக்

பிஞ்சி கஸாஸுஸகெ நநெ நவஸிவஹி திகரஹவெக்

ஸஸகெத்ராபிதோமெகணஸெஸ்யாவஸாநரோவரெக்

காராநதெத்

[ய:]

காமஹுநாநிகாஹுநாநெ நத்யொஸுஸகெயெக்

காமஹு தஜகநீஹுநாநாலிகாயாஹுதயபுரோக்

கநிஷாஹுநாநிகாஹுநெத்ரா த்யொஸுஸகெயெக்

காமஹி விஸுவகாநிநதாஸவஹுநிஞ்சி கஸாஸெக்

தஜஸாரெ வகாநாரஸு

பிஞ்சா கநிகணகநாலீஹுநாநிஹுக்ஷஹிஸகாந

காமஹுநாநிகாஹுநெநதிகாஸாஹிஸ்யஸெக்

பிராணாயாமி

வநிவகாரணெ

பிராணாயாமித்யாகுநாபுதெத்யகந்தாரோதுக்

பிரேக்ஷகெநாகெநெவகஹகநத்யத்யக்

பிரேக்ஷகெநாகெநெபூதூவநிராணாகவநாகதயா

கஹகநதிரொயெநபூணவெநநிஸெக் த்யக்

பிரேக்ஷகெநெபூதூவத்யகெநாகவெநெபூதூத்யக்

கஹகநத்யகெநெபூதூத்யகெநெபூதூத்யகெநெபூதூத்யக்

காமஹி கநிகணகநாலீஹுநாநிஹுக்ஷஹிஸகாந

காமஹி கநிகணகநாலீஹுநாநிஹுக்ஷஹிஸகாந

யொமயாஜிவஹி

ஐயாவாயநாரொவாஹிஹிஸகாந

வநிவகாரணெநநாலிகாஹிஸகாந

யொமயாஜிவஹிஹிஸகாந

வெங்க ஸந்யாஷாந வியஃ

க

நாரஹி

பூனொவாய பூரீரஸ சூயாஸஸ்ய நி ஸுஹி

காரணெ—ஹோ

க நாலிகா கநிஷாநெவ்யம் ஹோ ஹோ துத்யகடி

நாலாவட்டம் ததொவ்யாபூணாயாஸ்ய ஹோ

இடைநாடியினால் வெளியிலுள்ள சுத்தவாயுவை
உள்ளேயிழுத்து மூக்கின் நுனியில் இரு நேத்திரங்களை
யும் செலுத்தி, சும்பகத்தினால் தியானஞ்செய்து வலநாடி
யினால் வாயுவை வெளியே விடுக.

பூண சூயாஸ—பிராணனைத் தடுத்தல்.

மூக்கில் அக்கினியும், வலக்காதிஸ்கங்கையும் அதிபர்
களாகையால் மூக்கிலும் காதிலும் தொடுவது பிராணயா
மம்செய்தகரம் சுத்தியாதற் பொருட்டாம்.

ஹஸ்யாரணடி

ஹஸ்ய

ஹஸ்யெவ்யாநடி

ஹோ

ஹஸ்யெவாக்ருநிவக்ஷுவிஸெஷணதஹெஹோ

தினெசுந்திரிநாரளஹி ஹஸ்யம் ஹோ

திவாஹிவஹிநயநஹஸ்யஹி தவி ஹோ

தாணவாஹிவஹிநயநஹஸ்யஹி தவி ஹோ

நகாஹிவஹிநயநஹஸ்யஹி தவி ஹோ

ஹஸ்யிஸெஷடி

காரணெ

திவஹிவஹிநயநஹஸ்யஹி தவி ஹோ

யபாஹிவஹிநயநஹஸ்யஹி தவி ஹோ

யாந்ந ஹயது!

ஸுதிருகாமம்.

திவாங்கு கௌசா கயபா நஞ் வடுத நலவா நா!

வெஜா தெரு வியா தெருஸ் வலாய-ஜோ வாயாக!

ஸ-சூ-ஹெஜி

ஸவக் தீயெ-ஷ-யக்ஸா ம்ஸவ-யெஷ-யக்ஷெய்

தக்ஷணமுகாபிமுருகத்தையுடைய நாமவிபுலி.

കുടുംബ-സാരം

திவ்யபஞ்சாங்கொலிபாநுநஸாலிநமஸ்யெகி

புருஷவிய்யதெயஸாசுதசுத்யாநீபதிதொஹெசு!

வெந்நாசுதா ஜெவாஹர்ஸாந்விம் மாகம் நஞ்சுயடி

சுதாவிடிவி நதிராஜம் பராகிவரோதரோக ஹதி

பிராமணனாகிய வித்துவான் திரிபுண்டரத்தை மனசினாலும் விலக்கல் கூடாது. பஞ்சாக்கூர செபம் பஸ்மஸ்நானம் விங்கார்ச்சனை என்னும்முன்றையும்ஓர்காலும் தவிர்த்தல் கூடாது. இயன்றவாறு அனுஷ்டிக்க.

உரஜுகம்—புரஸகம்—வருநதிகுரஜுகம்

வீரதனெரு.

பூதஃஸாகாவசுத்யை-ஓய-ஓய-திவிஸெததஃ

சுவம்ஸ-நன-பென ஹ-பெய நஸராய-தழ்!

சுநிஸெகிஸாயாஹெகாஹெகாஹெவிஸெதத்;

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருச்செந்தூர் அருகே உள்ள கிழக்கு நாயார் குடியில் பிறந்து வளர்ந்தவர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

வாழ்நெய் நலையா கும்பு குய்யுநெய் திஜயம் வினெய்கு.

என்பாடு நாளிஸ்ஸிவாயா ஹத-ஜம்-விஸை

காதினெக

[൧൯൪]

வருபதென்பதாழிவிதிக்கென வந்தபாஸாதிஸ்யஷ்டி

கூசு - வெஹிக ஸந்யூவந் நவியிஃ

சூவஃபு நஃகிதெதுத நஜிர்ஹ வஜமஃவிவெசு!
காலை மத்தியானம் சாயங்காலம் என்னும்மூச்சந்திகளிலும்
“ஸந்யூவந்” “சூவஃபுநஃ” “சுந்யூ”
என்னும் மந்திரங்களை முறையே சொல்லி ஜலத்தை ஆச
மித்தல் வேண்டும், மந்திராசமனம் ஆன்மசுத்திப் பொரு
ட்டுச் செய்யப்படுவதாம்.

சுவரீஷ்டுணயி

ஜவஃபுநஃபுதயாஹஸுநாவிகாஹஸுரீஷ்டுணயி

சுவரீஷ்டுணயி ஸந்யூவந்

ஸிவஸுந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
தகதாந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
கூரீஷ்டுணயி

நாயதூவஃபுதக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
புண்ணவநஸிந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
வீரகதெது

சுஜயெநாந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
கூரீஷ்டுணயி

வந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
வந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
வந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி

ஸுந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி

வந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
நாயதூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
நாயதூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி
வந்யூவந் தக்கூகாவஃபுநஃபுதயாஹஸுரீஷ்டுணயி

[வெசு]

பூதகேட்டியாஹயெஹிஷ்டந்ஸாயகோவீநவ்வவா।
 சிஷெஹாநா.வயாயபாயபுக்ஷிபெஷுஷகாஸூமிஷு।
 பூயஸிதாயபோவஜிபாவெதெஷெதுஹதுயா। ஐதி।

பிரணவ வியாகிருதிகளுடன் கூடின காயத்திரியி
னால் மூன்று சந்திகளிலும் அர்க்கியம் கொடுத்தல் வேண்
டும். காலையில் மூன்று அர்க்கியமும் மாலையில் மூன்று
அர்க்கியமும் மத்தியானத்தில் இரண்டு அர்க்கியமும் கொ
டுத்தல் வேண்டும். மத்தியானத்தில் ஒரு அருக்கியமெனக்
கொள்வதுமாம். இருகைகளாலும் தீர்த்தத்தையெடுத்து
பிரணவ வியாஹிருதி பூர்வகமான காயத்திரியினால் அபிமந்
திரித்து சூரியனுக்கெதிர் முகமாகவே அருக்கியங் கொடுத்
தல் வேண்டும்.

ஸரஸ்வதி

[illegible]

உதேய ஹசயா |

சிருஷ்டி ஆரம்பகாலத்திலே முப்பதுகோடி அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமாவைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து சூரியனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் சூர்யோதயத்திலும் அஸ்தமயனகாலத்திலும் சூரியனுடன் போர்புரிகின்றார்கள். பிராமணர் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக நின்று கராயத்திரியினால் அபிமந்திரித்த ஜலத்தை உயர எறிகின்றார்கள். அந்தஜலம் மந்திரசக்தியால் பரிணமித்து வச்சிராயுதமாகச் சென்று அந்த அசுரர்களை மந்தேகாருண்ணியம் என்னும் தீவிறற்றள்ளி விடுகின்றன.

குப்) புலப்படின் எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பா
ராக”

தமது சிற்சத்தியாகிய உமாதேவியுடன் கூடின
வரும், ஆன்மாக்களுக்கு சம்ஸார துக்கத்தை நாசம் செய்
கின்றவருமான உருத்திரனுக்கு வணக்கம். உதய காலத்
தில் மிகச் சிவந்த நிறமும், அதன்பின்பு கிற்றிது சிவந்த நிற
மும் உள்ள ஆதித்திய வடிவினராயிருப்பவருமான ருத்தி
ரனுக்கு வணக்கம்.

என்று தைத்திரீய சங்கிதை கூறுகின்றது.

“எவர் சூரியனுக்கு வேறாய் சூரியனுக்குள்ளே உள்
ளார் இவரை ஞாயிறு அறிந்திலதோ. எவருக்கு ஞாயிறு
சரீரமோ, அவர் ஞாயிற்றினுள்ளேயிருந்து அதனைச் செ
லுத்துகின்றாரோ அவரே உனது ஆன்மாவும் அந்தர்யாமி
யும் அமிர்தருமாம் (சிவனுமாம்) என்று பிருகதாரணியம்
கூறுகின்றது.

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியி
னருக்க னொவா னரனுரு வல்லலே
இருக்கு நான்மறை யிசனை யேதொழுங்
கருத்தி னைவனை யாங்கன் மனவரே
எனத் தமிழ்வேதம் கூறுகின்றது.

‘இரண்ணிய துல்லியரும், திரிலோசனரும், நீலகண்ட
ரும், உமாபதியும் ... பகவானுமாகிய சிவபெருமானே
ஆதித்தியனுக்குள்ளே யிருப்பவரும் சாவித்திரியினுற் பிர
திபாதிக்கப் படுபவரும், முழுட்சுக்கள் அனைவருக்கும் தி
யேயப்பொருளாயுமுள்ளார் என்றுசித்தித்தது’
என நீலகண்டசிவாசாரியர் கூறுகின்றார்.

விரிந்தபல்கதிருடையதேதார்வெய்யவனடுவட்
பொருந்திவைகியகண்ணுதற்பரமனேபோன்றான். எனவும்,

மாநிலாவருக்கனாப்பண்வைகியபரமனேபோல் [னா
ஆறுமாழகத்துவள்ளல் அலங்குளைப்புரவிமன்றேரேறி
எனவும் கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உணர்ந்துளோருளத்தகரபுண்டரீகமுந்துவாதசாந்தமு
மும்பர், வணங்குமாதித்தமண்டலநடுவுநான்மறைகளின்முடி
வுஞ்சீர், இணங்குசோமலோகமுந்திருவம்பலத்திடுமுந் தென்
குளத்தார்வாழ், குணங்கடந்தவாசிற் பிடிமாமெனக்கூறிடும
றைநூலே.

என்றசெய்யுளில் ஆதித்தமண்டல நடுவும் எனச்சிவஞான
சுவாமிகள் செப்புகின்றார்.

ஸளரஜணாறுஜலுஸூ

ஸராவாஸாஸாரலெஷஜ்ஜ

நீறுநீவம்விரவிவாக்கம்

நஜேலிஸ்வரவ்யய

சூரிய மண்டலமத்தியில் அம்பிகையோடு கூடி விள
ங்குபவரும், பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தினரும், நீலகண்டரும்
விருபாக்ஷருமாகிய பரமசிவனை வணங்குகின்றேன்.
எனப்பராசரபுராணங் கூறுகின்றது.

வெஷாஸாயஸானாயகாரணசூயவெதவெ

தஜெஷுதவ்யுணிகெநதஹுஸையாயவஹுரவிண

கவ்வாரவெஷாஸுஹவரஜாவொஜோதிரவொஜி

[த]

ஹுஸுயவ்யுணிகெநதஹுஸையாயவஹுரவிண

நஜெஷுதவ்யுணிகெநதஹுஸையாயவஹுரவிண

ஹுஸுயவ்யுணிகெநதஹுஸையாயவஹுரவிண

புதெஜாங்காரஸோயுதூதயாதகஸலிதஃவரடி!
 ஷோவொஜெராதிர்தெஷுஜெனோடுவெதெதூர்யக:
 ஸவவூரஹுதய:

ஷு—பிரணவம், ஹம், ஹவஃ, ஸாவஃ,
 ஜஹஃ, ஜநஃ, தவஃ, ஸதஃ என்பன மிவையேழும்
 வியாகிருதிகளாம்.

மாயத்ரி

ததவிதாவரொண்டி
 ஹமேராவெஸ்யுஜஹி
 யியொயொநஃவ்வொடியாசி

மாயத்ரிசுரொஜெட்ரி

ஷு சூவொ ஜெராதிரஸொ சுஜதஃஸ்யுஹ
 ஹவஃவஹவஹவஹவஹ

ஹவாஜீநாஜெயு:

ஷு = பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர ரூபரானகட
 வுள், ஹம் = இருக்கிறவரும், ஹவஃ = இருப்பிக்கி
 றவரும், ஸாவஃ = நன்றாகச் சூழுகிறவரும், அல்ல
 து செலுத்துகிறவரும், ஜஹஃ = பூசிக்கப்படுபவ
 ரும், ஜநஃ = பிறப்பிக்கிறவரும். தவஃ = சுடுகிறவ
 ரும் அல்லது விளக்குகிறவரும், ஸதஃ = (எவ்வி
 டத்தும் எக்காலத்தும் தவிர்க்கப்படாமல் உள்ள
 வருமாகி) இருக்கிறார்.

ஹவதீதி ஹம், ஹவயதீதி ஹவஃ, ஹவஹஃ
 வுரொனாதி ஹவதீதிவா ஹவஃ! ஜஹதெதி
 ஜஹஃ! ஜநயதீதி ஜநஃ! தாவயதீதி தவஃ! சுஷ்
 தி ஸதஃ!

உக்ஷிணாம் ஸுஷஸம்ஸுஷுடா ஸுஷாஸம்வஸூவொ
உதா

இடக்கைப் பெருவிரலை வலக்கை நான்கு விரல்களாற்
பிடித்து, இடக்கை நான்கு விரல்களையும் சேர்த்துநீட்டி
அவற்றின் நுனிவிரல் வலக்கைப்பெருவிரலைச் சேர்த்தால்
அது சங்கமுத்திரை எனப்படும்.

வரராஹஸுஷுடா

உக்ஷுஷஸம்வொஸுடா ஸுஷாஸம்வொஸுடா
ஸுஷாஸம்வொஸுடா ஸுஷாஸம்வொஸுடா

சுஷுடா

ஸுஷாஸம்வொஸுடா ஸுஷாஸம்வொஸுடா

[வா]

வலக்கைத் தர்ச்சனியை நெட்டையாக வைத்துக்
கொண்டு, மற்றை விரல்களை முடிக்கொண்டு மார்புக்குச்
சரிமாகப்பிடித்தால் அது ஆத்ம முத்திரை எனப்படும்.
இதுவே வாசுதேவ முத்திரையுமாகும்.

ஸம்விநுஷுடா

உக்ஷிணாம் ஸுஷுடா ஸுஷாஸம்வொஸுடா

[தெ]

புலாரிதாஸுடா ஸுஷாஸம்வொஸுடா ஸுஷுடா

[வாஸுடா]

வலக்கைத் தர்ச்சனியை வணக்கி அதன் நுனியைப்
பெருவிரல் நுனியுடன் சேர்த்து மற்றைய விரல்களை நீட்டி
நிறுத்தினால் அது விநுஷுடா எனவும் சம்விதமுத்திரை
எனவும் கூறப்படும்.

நாயத்ரீபுதிவாஷுடா

புரீ காயத்திரிமந்திரமானது இருக்குவேதத்திலும்,
கிரீஷ்ணயசுர் வேதத்தினும், சுக்கில யசுர்வேதத்தினும்

சாமவேதத்தினும், பிருகதாரண்யமுதவிய உபநிடதங்களினும் காணப்படுகின்றது.

மாயத்ருய-ஃ||

பெயர்—விளங்குகின்ற, ஸவிதா—சூரியனது மத்தியிலிருக்கின்ற, யம் ஹம்—எந்தச்சிவன், நம்—எங்களுக்கு, ஸ்யம்—புத்தியை, ப்ரஹ்மணம்—ஏவுகின்றாரோ, தக்—அந்த, வரெணம்—உயர்ந்தவரை, யீஹி—தியானிக்கிறோம் என்பதாம்.

நிர்மலகலாஷெ! [வயது]

செவ்வண்ணி துடியெய்யொலிமொடொநாயியு
புறொடியாதுவொணையேஹீதுநயங்குஃ

சுருதயஸூதள! [ஹரதஃ]

உருவூரநாசுக்கொத்தநாஅவினாநுகெடுவஉதா
ஜமகபுவவஹைதுக்பாகிவனவஸவிதாவகை|
தகவலம்பலீயையாலமுடுவாவாநாமஹைகககு:
கவாரகுகாயடுவிஷயெனுஜீ:வோரயதீஹய:
தகவறுஹோரமுடீயம்ஸூஅரெணியிழுவாலஹை|

விஷ்ணு து:

டெவஸ்யஸவி த-ஸூஸ்யியெயொயொந்: ஸ்வொடியாக்
 ஸுமெ-பாவரொணுந்தக்ஸூஸ்யஸ்யீஹீத்யூ-உயுதெ

உருஷீவிகாயாடி [ஜீதடி]

தெவவ்வுவவி துஷெஜொவரொண்புலமுலம்

இந்தச்சேதனப்பிரபஞ்சங்களை இச்சிப்பித்தலால்
ர)எனவும், இப்பிரஜைகளெல்லாம் இவரீளேஒருங்
கிமீழுதலால் (அ) எனவும்பொருள்படுதலின் அவர்
பர்க்கர்எனப்படுவர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

வடமொழி நிகண்டும் ஹரவூர ஹரொல
மஃ தூஸக ஹிவாராகுஃ" என்று அப்பர்க்
கச்சொல்லைச் சிவபெருமான் திருநாமமாகவே கூ
றுகின்றது.

பெவஸுஸவிதஃபெயொஹமொநாயிபஃகூராகு|
புஹொடியா தூவரெணுஃஹி தூநயஃகூரஃ|

சிவாதித்தியனுக்கு மத்தியிலே உள்ள எந்தப்பர்க்கர்
(சிவபிரான்) எங்கள் கருத்துகளைச் செலுத்துகின்றாரோ
அந்த விரும்பற்பாலராயினதைத் தியாநிக்கின்றோம். என்
று யாஜஞுவற்கிபர் கூறுகின்றார்.

ஆதித்தியன் சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்தங்க
ளுள் ஒன்று. சிவபிரான் அதில் உருத்திரர். என்
னும்பெயரால் விளங்குகின்றார். "அருக்கனாவா
ரணுவல்லனோ" என்பது தமிழ்வேதம்.
"ஸஹொஹமஃ ஹவத்ரிணைத்ரு" எனஸ்காந்தமும்
"ஹமநெத்ரு ஹரொஹமொ" என நடராஜ
ஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன.

ஆகையினாலே ஆதித்தியனிடம் வியாபித்திருப்ப
வர் சிவபெருமானே என்பதும் பர்க்கப்பெயர் பரமசிவனையே
குறிக்கு மென்பதும் தெளிவு.
எந்தச் சிவசூரியனது (ஞான இச்சாகிரியாசத்தியாகிய)ஒளி
யானது எங்கள் ஞானஇச்சாகிரியாசத்திகளைச் செலுத்து

கின்றதோ அந்த முக்கியப்பொருளை (அஃதாவது அந்தப் பராசத்தி யொளியைத்) தியானிக்கின்றோம் என்பது இதற்கு மற்றோர் பொருள்.

ஸிவாகுஸூகீயித்ராஸைசுயீ டுக்ருதவிஜ்ஜஸா|

ஸிவஸூகூடிவிஸாஃ-உஸூசுத்ரா தாஹதாஹதி|

சிவசூரியனது பராசத்திஒளியினால் (விளக்கப்பட்ட) அறிவுக்கண்ணினால் சத்தியோடு கூடச் சிவத்தை ஆன்மா பார்க்கின்றான், அதனால் மலம் மறைந்துபோயிற்று என்று அக்காயத்திரிப்பொருளைச் சிவாகமம் விளக்கிற்று. வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கப்படும் காயத்திரிமந்திரத்துக்கும் வேதத்தின் நடுவில் விளங்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்கும் பொருளொற்றுமை உண்டு.

சிகரமென்பது சிவன். (சிவசூரியன்) வகாரமென்பது அருட்சத்தி. (கிரணம்) யகாரம் என்பது ஆன்மா. (கண்) நகாரம் என்பது மாயை. (தீபம்) மகாரம் என்பது மலம் (இருள்)

இருபத்து நான்கு அக்ஷரமடங்கிய காயத்திரியிலே ஷெவஸூஸவிதாஃ என்பது பதியாகிய சிவசூரியன் மேலதாம். ஹுஃ என்பது அருட்சத்தியாகிய கிரணத்தின் மேலதாம். நஃ (எங்களுடைய) என்பது பசு (கண்) வின் மேலதாம்.

முன்னெழுத் துப்பாறு முதல்வி யெழுத்தொளியாம் பின்னெழுத் துககண்ணப் பிறங்குமே—தன்னையுள்ளே மூடுமெழுத் துத்தீப மூலையெழுத் தேயிருநா நாடியறி வாயமனமே நன்கு.

ஷெவஸூவிதா—சிவசூரியன்; ஹுஃஸு—பராசத்தி. சீவான்மாக்கள் பலவாதலின் அப்பன்மை

யை உணர்த்த “ஊ” (எங்களுடைய) எனக் கூறப் பட்டது. பாசத்தை ஒட்டிய நல்வினைதீவினைகளிற் சிவசத்தி ஆன்மாக்களைச் செலுத்துதலினால் “பு வொடியாகு” என்னும் சொற்கொண்டு பாசமும் பெறப்பட்டது எனச் சைவவேதாந்தமும் தத்துவ விளக்க உரையும் கூறுகின்றன.

“சிவபெருமான் தமது மார்பிலிருந்து பஸ்மத்தை நகத்தாலெடுத்து, பிரணவம்காயத்திரிபஞ்சாக்ஷரம் என்னு மிவற்றினே அபிமந்திரித்து, விஷ்ணுவின் சிவ முதலிய அங்கங்களிற் பூசினார்” என்று பிருஹத்ஜாபாலோபநிஷத் கூறுகின்றது “பஸ்மதாரணமின்றி, காயத்திரியை ஐபிததல் கூடாது” என்று பஸ்மஜாபாலோபநிஷதம் பகருகின்றது. ஆகையினாலே, சர்வவேதசாராமாகிய காயத்திரிபஹா மந் திரம் சிவசுத்திபந்தமுடையதாதல் பெறப்படுகின்றது.

ஹரதத்தாசாரியர் என்னும் அந்தணர்பெருமான் வைஷ்ணவர் முன்னிலையில் பரமசிவனே பரம்பொருளென் று நிலைநிறுத்துதற்குளடுத்துக்கொண்டேஹதுக்களுள் மு தற்கண் எடுத்தது.

“காயத்ரி வஸுவஸுவாசு”

எனக் காயத்திரி மந்திரமேயாம். திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்த ராகிய சியஞானமுனிவர் அதனை.

“உயர் காயத்திரிக்குரிப்பொருளாகலின்”

எனமொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். ஆதலால் காயத்திரிமந் திரததுக்குச் சொந்தமான ஆரத்தமாய வ்ளங்குபவா சிவப ரம்பெருள்ள எனபது தெளியக்கூடக்கின்றது.

ஹ அப்பயதீக்ஷிதயாகிகள் சிவததவவிவேகத்தில்,

“விஜாநாமாய தீவலுவரஃவாஸ்யாநியதிதா
புலிபஸ்யஸ்யாஸ்குலிவரஃபெஷவதிதி”

என இவ்வுண்மையைத் தாபித்திருக்கின்றார்.

“இருபிறப்பாளர் நியதியாய் வழத்தற் கெடுத்தல்
காயத்திரியன்றே, வருமதற்குயர்ந்ததெய்வநீயென்றே வழத்
த்திடுமிது பெருவழக்கே”

எனச் சிவஞான சுவாமிகள் அதனை அவ்வாறேமொழி
பெயர்த்துரைத்திருக்கின்றார். ஆதலாலும் காயத்திரீமந்திரத்
தால் உணர்த்தப்படும் பொருள் சிவபெருமானேயாவர்.

ததொடிவாஸுநெஷுக்ஷா மாய தீவஜவெசுவிஜஃ
யஜாயத்ரஃவரஃதக்ஷுஷெவஷெவொஃஹஸ்யாஃ
ஐதிஜாக்ஷாஜவெவிதாநாமாயத்ரஃஹஸ்யுதெ

அதன்பின் துவிஜன் தருப்பாசனத்தில் இருந்து
கொண்டு, காயத்திரியை ஜபிக்கக்கடவன். அக்காயத்திரிக்கு
உரியபொருளாயிருப்பவர்தேவதேவராகிய மகேசுரன்
என்றுணர்ந்து செபிக்கும் அறிவுடையவன் காயத்திரீஜபத்
தினாலம்பயனை அனுபவிப்பன் எனவும்,

“மாய தீவலுவஃபுரஃஸு”

[காயத்திரிக்கு நாயகனாகிய மேலோன்] எனவும்
ஆதித்தியபுராணமும்,

மாய தீவலுவொமாமெஷாமாயகாநுமஹொ

[நுஃ]

எனநடராஜஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன. இத்தி
யாதி பிரமாணங்களினாலே, காயத்திரிமந்திரத்தாற் பிரதிபா
திக்கப்படும் பொருள் சிவபெருமானேயாம், என்பது சித்
தித்தது.

மாய தீ ஸிரஸ:

ஷெ சூவொ ஜெராதிரவொ சுஜதம்ஸஹ
வலிவடவஸுவரொடி

சுய:

ஷெ = பிரம விஷ்ணுருத்திரரூபரான கடவுள்
சூவ: = வியாபகரும்
ஜெராதிர: = ஞான ஒளியும்
ரஸ: = ஆனந்தரூபரும்
சுஜதம் = நாசமிலியும்
ஸஹ = மிகப்பெரியவரும்
வலி: = உளராந்தன்மையினரும்
வஸுவ: = உளராந்தன்மையினரும் அல்லது
இருப்பிக்கிறவரும்
வஸுவ: = ஒடுக்குந்தன்மையருமாகிய
ஷெ = கடவுளாம்.

சுக்ஷரஸாவொ

ஷொலஸாக்ஷரகம்ஸஹ மாய தீ ஸிரஸ:

ஸகஜாவதயநுவிபுஹஸாராடிவிஜயதெ

பதினாறு அக்ஷரங்களுடன்விளங்கும் காயத்திரிசிரசைச்
செபித்து வருபவன், சம்ஸாரத்தினின்று விடுபட்டு மோக்ஷ
த்தை அடைகின்றான்.

மாய தீ வணடியூநடி

தக்ஷராவகாவீதம்ஸஹ விஷ்ணு ஸிவாத்மடி

ஸாக்வதாஸநாராயணயுக்தாடிவிஜயதெ || ௧ ||

வகாராண்டியெசுஸூரஜதலீவஹஸவிதடி

வஜ்ரசுந ஸூகம்ஸளஜிவவாதகநாஸதடி || ௨ ||

விகாராவிம்மஹித்ஞகஜிவாஸநஸம்ஸிதழ் |
 ய்யாயெஜ்ஜாதம்ஜிஜெஞ்ஜொஜிஹாவாதகநாஸநழ் || ௩௩ ||
 தககாராவினயெசுபுராஜிஜந்நீயஸஜிபுஹழ் |
 நிஜபுஹசுஸவபுஜம்வனந்நுஹரொமஸஜிதவழ் || ௪ ||
 வகாராவபிஜிபுஜாஹவினயெதவிவகூணம் |
 ல, ம்ணஹத்யாகுதம்பாவம்தககூணாஜெவநஸுதி || ௫ ||
 ரொகாராவிஜிவய்யாயெசுஸபுஸபிசுஸனிஹ |
 சபகூஜகூஜஹவாவம்தககூணாஜெவநஸுதி || ௬ ||
 ணிகாராவினயெஜெராஜிவிஜந்நுஜஸஜிபுஹ |
 ம்ரந்நுதகூதம்பாவம்தககூணாஜெவநஸுதி || ௭ ||
 யகாரா தாரகாவணபிஜந்நுஸெவரஹபுஷணழ் |
 யொநிநாஹவாஜம்ய்யாயெசுபுஹஹத்யாவிநாஸநழ் ||
 ஹகாராபுஷணபுஷணநீயஜெவஸஜிபுஹழ் |
 ய்யாகூவாபுஷணத்யாஜிவாவம்நாஸயதிஜிஜ || ௮ ||
 மொகாராந்நுதவணபுஷணகஜிவாஸநஸம்ஸிதழ் |
 மொஹத்யாகுதம்பாவம்விநாஸயதிவினயெசு || ௯ ||
 ஜெகாராஜிவதஸுராஜிவாஸநஸம்ஸிதழ் |
 ஸததம்வினயெஜெராஜிஹிஹத்யாஜிஹந்வரழ் || ௧௦ ||
 வகாராஸபுஷணபுஷணஜாதீவஹஸஜிபுஹழ் |
 ம்ரந்நுத்யாகுதம்பாவம்ய்யாகூஜிஹதிவாவநழ் ||
 ஸுகாராவினயெசுவீதம்ஸவணபுஜந்நிஸனிஹ |
 ஜிநஸாயகூதம்பாவம்தககூணாஜெவநஸுதி || ௧௧ ||
 யிகாராவினயெஜிஜந்நுதவஹஸஜிபுஹழ் |
 வித்யாஜிவயாசுவாவாநுஜெவந்நுதவஹஸய ||

五、

தெவர்க ஸநு ராவநு வியிஃ

[illegible]

* ஸ்ரீரஃ வெப்ராசூத

திருஷ்டுவஜமதீவெவசநுஷ்டுவ்வதீரெவவ
ஜமதீவிஷ்டராவதீரநுஷ்டுவ்வதீரெவவ [யா]
சுஷ்டராவதீரநுஷ்டுவ்வஜமதீதுஷ்டுவ்வள த
ஜமதீநுஷ்டுவ்வளவெவ் சுநுஷ்டுவ்வதுஷ்ட
[வளதயா]
துஷ்டுவ்வஜமதீவெவவெவ்வீமாயதுஷ்டுவ்வதீ
மாயதுஷ்டுவ்வதீமதீவிஷ்டுவ்வதீவிஷ்டுவ்வதீ
துஷ்டுவ்வதீ

பாயத், சுகந்த நயாஸம்:

[illegible]

புயொம்:

ஓம் தக் நக் வாடிம்மயொம்,
 ஓம் வ நக் மயொம்,
 ஓம் வி நக் ஜயொம்
 ஓம் தம் நக் ஜாநொம்,
 ஓம் வ நக் ஊவொம்,
 ஓம் ரொ நக் மயொம்,
 ஓம் ணி நக் வயொம்,
 ஓம் ய நக் கயொம்,
 ஓம் ல நக் நாலம்,
 ஓம் மொ நக் ஜொம்,
 ஓம் டெ நக் தயொம்,
 ஓம் வ நக் ஹம்,
 ஓம் வு நக் கணயொம் (கண)
 ஓம் யீ நக் சுவொம்,
 ஓம் உ நக் தாமயொம்,
 ஓம் ஹி நக் நாவிகாமொம்,
 ஓம் யி நக் தயயொம்,
 ஓம் யொ நக் ஹயொம்,
 ஓம் யொ நக் மயொம்,
 ஓம் நம் நக் வயொம்,
 ஓம் பு நக் கணினாமொம்,
 ஓம் மொ நக் உதாமொம்,
 ஓம் டி நக் வயொம்,
 ஓம் யாக் நக் உயொம்.

ஐதி விநயம்!

வதாவிம்மயொம்!

[தயா]

வதாவிம்மயொம்மயொம்மயொம்மயொம்
 ததாவி ததவிம்மயொம்மயொம்மயொம்

159

வெடிக வாய்நாடி நவியி:

உதாதிபுவனபுரம்வண்ணுவாயொருவெவ்வ
வழுவகாஜனிகாவும்உயகடந்தநதனாடி [நம்
யதவாஸம்உயுயிதத்தவஸுதனுவொருவடி
வியும்வொருவடிக்கொதநவத்குடிவாராஹகள
யிம்ஹாகுதனவாகுதனதொருவரு

வனதாஸராமாச்சுண்டு [வள!

க. (தக) ஸஜுவஜோஜா!

ஸஜ-புரவம்ஹ தள ஹவிரவ தா நளக-இதா
[முரு]

கூனி தாவகரகம் மூயெயாயெயார் கூயகி

ணயொஹு^கயொஸளஸ^கம்^௨வ^௨நா^௨ஜ^௨ஜ^௨பா^௨ |

மேற்புறம் நோக்கி விரல்களைச் சேர்த்துக் குவித்து இருகரங்களையும் பொருந்த அமைத்துக்கொண்டால், அது சம்முகமுத்திரை யெனப்படும்.

உ, (ஸ) ஸம்வர்டுஜா | [தள]

வெவ்வுட்புதுகாசாவுளகராவுநொநுவுவெ
வழிசெகுளாவுளகராவுவெவ்வுட்புநாஜெகுளா

தாமரைமொட்டுப்போல இருகைகளையும் விரல்களின் நுதியை மேனோக்கச் சேர்த்தால் அது சம்பூடமுத்திரையெனப்படும்.

ந. (வி) விததஜஜா

விததம்ஹதள ஹவாவுதாநாவயதாம்ம^ய
சூயதாஃபூவாரிதாயயெரா^தக^யக^கணயொவள^ய

[விசுதநாஜஜொடி]

விரல்களை நீட்டி இடையில்லாது சேர்த்து ஓர் கையின் மேல் மற்றோர் கையை அமைத்து உள்ளங்கைமேனோக்கி நால் வித்தழுத்திரை யெனப்படும்.

ச. (து) விவீணபுஜோ

விவீணபுஜோவாணீயியோபுஜோமூ
அயள! உபுஜோமூ அயலும வாணிலும தள
பியலும தளவிவீணபுஜோமூ

மேற்கண்டபடியே விரல்களைச் சேர்த்து உள்ளங்கை
யை மேலேகாட்டி இரண்டு கைகளின் தர்ச்சனிகளையும்
சிறிது கீழே வணங்கப் பிடிப்பது விவீணமுத்திரை எனப்
படும.

ரு. (வ) அபுஜோ

சு. (ரெ) திபுஜோ

எ. (ணி) உபுஜோ

அ. (யம்) வபுஜோ

க. (ல) ஷபுஜோ

ஸபுஜோவாணீயோ: வாணீயோ:

கநிஷாஅயயொமூதம்

ஸபுஜோமூதம் வெரஸெ

அபுஜோதிபுஜோவாயி!

பியலுமபுஜோவாணீயோ: வாணீயோ:

கநிஷாஅயயொமூதம்ஸபுஜோமூதம் வெர
ஸெ சுமபுஜோவாணீயோ: வாணீயோ:
புஜோ, திபுஜோ, உபுஜோ, வபுஜோ மூதம்
புஜோவாணீயோ

தது வகாரொ அபுஜோ ரெகாரொ திபு
புஜோ,ஸபுஜோமூதம் ஸபுஜோமூதம்

வபுஜோமூதம் விநாயகம்!

தியுக்ஷுஜாநாபுள
ஸ்யுத்ரம்முலிங்குள
ஹஸுளஷ்ணுவலித்ருகா
ஹஸுளஷ்ணுவலித்ருகா

வயுவயொம் கநிஷாஅயஸ்யொம் தவி
நாஸெநதராம்முலிநா ஸ்யொம் தியு
க்யுஜாநாபுளயொம் தயாஸ்யுத்ருகா
ஷ்ணுவயயொஸுளஷ்ணுவநாபுள

நேராகச் சேர்த்த இருகரங்களின் சிறுவிரல்களை மீ
டும் சேர்த்து மற்றதை விட்டால் அது துவிருகமுத்திர யெ
னப்படும்.

அநாமிகைகள் இரண்டையும் சேர்த்து மற்றவை
களை விட்டால் துவிருகமுத்திர எனப்படும்.

நடுவிரல்களைச் சேர்த்து மற்றவிரல்களை விட்டால்
சதுர்ருகமுத்திர எனப்படும்.

தர்ச்சனிகளையும் சேர்த்துப் பெருவிரல்களை விடுத்
தால் பஞ்சமுத்திர எனப்படும்.

பஞ்சமுகிபோலவே சேர்த்து இரண்டு சிறுவிரல்களை
யும் விடுத்தால் ஷண்முத்திர எனப்படும்.

க. (மேடா) ஸ்யொம்வயொம்

சுக்ருஷ்ணித்ருகாஸ்யுத்ருகாஸுக்ருஷ்ணித்ருகா
ஸ்யொம்வயொம் ஸ்யொம்வயொம்

ஸ்யொம்வயொம் நாபுள

இடக்கையின்மேல் வல உள்ளங்கையைச் சேர்த்து
விரல்களையுங் கூட்டிச் சிறிது வணங்கிக் கொள்வது அதே
ருகமுத்திர எனப்படும்.

கக (பெ) வூரவகாஜுலிஉஃஜா [ரள!
உதாநளதாடிஸாபெவவூரவிகள கூணிகளக
தாடிஸள வஸுதாடிஃகருக்ஷண ளகரள
வூரவகாஜுலிகளாஉஃஜா]

இடக்கரத்தின் உட்புறத்தில் வலக்கரத்தின் பின்
புறத்தைச் சேர்த்து விரல்களையும் விரல்களையும் ஒன்றாகக்
கூட்டிச் சிறிது மேலே வளைத்தால் அது வியாபகாஞ்சகி
முத்திரை எனப்படும்.

கஉ (வ) ஸகடஃஜா]

கயொஃவளவகஉஃஷஃகாஸுரஃஷகளகரள
ஸகடஃநாசகயிததிஃஜாவுநாதமெஃ]

ஃகாஸுரவஃஷளயயொரஃகருக்ஷண
யொஃ கரயொஃவள ஸகடஃநாஉஃஜா]

இரு கைகளையும் முஷ்டியாக்கிச் சேர்த்துக் கீழே
வணக்கி இரண்டுபெருவிரல்களையும் கீழே விட்டால் சகட
முத்திரை எனப்படும்.

கங (ஸூ) யஉவாஸஃஜா]

வகஉஃஷிகயொஃவாணொரஃகாநாவாஉதஜஃநீ
கூஃவிதாஸுரநுயாஃகாநஜஃநுராவவ சுயா]

வகஉஃஷிக யரஃவயொஃ வானொரஃயு
உதாநா கூஃவிதாஸுர வாஉதஜஃநீ சுநுயா
உகதிண தஜஃநுரநுஃஷ வசுயாயுதா யஉ
வாஸஃநாஉஃஜா]

கைகளை முட்டிசேர்த்து இடக்கையைக் கீழும் வலக்
கையைமேலுமாக உட்புறங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வலக்
தர்ச்சனியைக் கீழ் நோக்கியும் இடத்தர்ச்சனியை மேலேக்
கொண்டும் வளைத்து நுதியைச் சேர்த்தால் அது யமபாசமுத்திரை
எனப்படும்.

சச

வெவழிக ஸ்ரீராம வநம் வியி:

உ. (ந) வராஹேஜா

ஊஜுஜெஜெவாஜெஜெ

கக்ஷாஸூரபாநுயெகரெ||

வராஹ் கயுதெ| கக்ஷஸூரபாநுயெ

கரெ ஸத்யுதயுக்ஷண வாஜெஜெஜெ வராஹே

நாஜெஜெ

வலக்கக்ஷத்தின் சமீபத்தில் மேற்கண்டகூர்மமுத்தி
ரையைச் சேர்த்துக் காட்டினால் வராகமுத்திரை எனப்படும்.

உக (பு) ஸிஹாக்ரானேஜா

தயாதயா^ஸம்^ஸஸிஹா

க்ரானேகண்டாநிதளகரள|

தாவாயதா^ஸம்^ஸஸிஹா

ததஃவாஜெஹேஜெ

கண்டாநிதளவாயதா^ஸம்^ஸஸிஹா

க்ரானேஜெ

அதேமுத்திரையைக் காதினடியிற் செலுத்தி விரல்
களை நீட்டிப் பிடித்தால் சிம்மாக்கிராந்தமுத்திரை எனப்படும்.

உஉ. (வெ) ஜெஹாக்ரானேஜா

கினிஜாகுனிதா^ஸஸிஹா

நஜெஹேஜெததஃவாஜெ

தாவெவாகுனிதா^ஸஸிஹாஜெஹேஜெ

ஜெ

அதே முத்திரையில் விரல்களைச் சிறிதுவணக்கிக்
கொள்வது சிம்மாக்கிராந்தமுத்திரை எனப்படும்.

३५

வெழிக ஸ்ரீராவந வி யிஃ

பூணாநாயகிவாவாஹுவிக்ஷாகாதிததொ
நூலெக
உடிரம்புடிபுயாகாமஜிவெநனூயம்குடி

“சூயாதா” என்னும் அநுவாகத்தால் ஒருதயத்திலேனும், சூரிய மண்டலத்திலேனும் விமலையாகிய காயத்திரீதேவியை ஆவாகனம் பண்ணி, வர்ணரூபங்களுடன் தியானஞ் செய்து, இந்ருஷிமுதலியவைகளைச் சொல்லி நியாசம் பண்ணி முத்திரைகளைக்காட்டி தியானித்துச் செபம் பண்ணுக.

மாயத்ரீ யநாநடி

*உதாவி ஐரவீரமேயவ
 ஐரவீரமேயவ
 யுதாவிநகரநிவசிகுடா
 தகவாயுவனாபாதி
 மாயதீவரதாலயாங்கு
 ஸ்ரீலங்கவாறுமண
 ஸ்வம்வசுரேயாநவிநய
 ஹவெவவவவவவவ

வாதஸந்ராமயதீயநடி

விநாயகவாங்குராதவாரம் வாறாதித
 ணைமேயிலும் நகுவணாம் நகுவாரமும்
 வநவ் வாலாரணம் உதுவகூர்ணைகணை
 க்ஷவதித்ராலயம் உதுவகூர் ஹவாவ

*உய்வனவக^௭து ஸஜாஜாதாதி வண
வக^௭து கருணை வயிறவக^௭து ஸவணா
திருவநா வநு வயி டிமலுஜாவ ஸாங்க
மகிர்வவாதிதா

[illegible]

ஸாயம்ஸுர ஸாஸ்தீ யுநடி

வாயம் வுஜாம் வுதூழிதுணு வுவிதாம்
 ஸூரீவணடூம் ஸூரீம்வராமுமெவந ஸூரீ
 லுரணாகெவதூம் ஸம்பவகு மிழாவஜாம்க வது
 லடூஜாம் மிரடூவாஸநாரகுஜாம் விஷுடு டெடிவ
 தூம் ஸூரீவெடிஜுஜாஹரஜீ. வுமெடூகாயிஷூ
 தீம் தாம் ஸநவதீம்நாடிடிவதாமடூயெகி

மாயக் கீசவல்டு

[illegible]

வெடிக ஸ்ராவநடி விடிக:

தகவலிவா துடுவாடிள

ஜெனெரெஷன வி து:வடிது

வரொண்குடிசெய்து

ஹெய்டா நாவில் தடுக்கவது

செவ்வழி தெரு ஹரிதம்

யீசுஹ் தி ஸ்ரீராமா |

பயிவொலெவாது ஜிஹாடு

※யெரவடிவாதுநெதுகடி!

† நவடினாயுராட்வஸுரக

உஞ்சுநா நெடுவாடியாசு!

* ஜயபாபிநீ |

¶ பாவலாநீதிசொகெச்சுவலாநவிநாஸிநீ

+ யியஃஷஜ்ஹஜெநெத்ர!

✱ யி வடிம் தெ யுடகெ.

† நடுவாதுமேவடம் சேதுபுதி ஸிவாயாமேயு

வொடி பாக்கி.

தகவண்புலா துமலிபுலா நவலகாரம்பா துமலா

[கடு]

வசுஷி துவி காரணமுறா துமலிபுலா துமலா

[கடு]

நாஸாவபெவகாரமு ரெகாரணமகவொயொ

ணிகாரமு லெபுலா ஸ்ரீயங்காரணயொ ரெகாரண

ஜிவாஜெயுலகாரணமு லெபுலா காரணமு லெபுலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

ஸுகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

இதி நாயதி கவனமு

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

நாயதி நாயதி கவனமு

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

பெகாரணமு லெபுலா துமலிபுலா துமலா

防 五

என லாந்திராயணய சுருதியிலும்,

ബുദ്ധക്ഷാപ്തബുദ്ധണക്ഷാപ്തസിഖൊ ബുദ്ധെഖ

யொழுகுதல்.

எனப் பராக்கியை யிலும்,

ஸாதிதா தநா உய்யஸாதிதா உதிவதி - ௧௮:

[illegible]

சச்சிதானந்த ரூபியாய், சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்
துக்கு வேறாய், வியாபகராயுள்ள சிவபெருமான் பிரஹ்ம சப்
தத்தினுற் கூறப்படுகின்றார்.

என அஹி தாகமத்திலும்,

ஸ்ரீவம்வராசுவரம்ஸுஹசுபுரேயநகுவஜ்

மாணவாஸிவம்வெபுரத்வதவவநாதரடி.

ஸ்ரீ ஹதாசுஸ்ரீ ஹராசிவாஜ் ஸ்ரீ ஹைத்ஸிபெதே

எனக் காரணாகத்திலும் வரதுளாகமம் முதலியவற்
றிலும் கூறப்படலால் பிரஹ்மசப்தம் சிவபெருமானுக்குப்
பெயராமாறு தெளியப்படும்.

தவகுண்டி

த

சூழிதழீநு முஹாம்ஸு துதவயெதுஸாஹி

கூழாரத்தினு

வ்-ஓய-பாழி-தவ-புணங்கு-கா-ம-மா-யெ-ந-உ-த-வி.

தருப்பணமாவது மந்திரசக்திதமான நீரை அளித்து
உவப்பித்தலாம். தருப்பணம் — உவப்பித்தல்.

ருட் வெவிக வஸூரவதந வியிடு!

மாய சூஜவம் உவஸூரந்! [யடு]

வாவிதீ வேஜவெதுராசுவடுவெபாதுவியிநாஸு
உவஸூரந் சதிகுயபாசுபாததிபுதுவஸு வஷடண்
சுவடுதடு நெதிரியூவெஸூரவதந் திகுதுதடு!

தீவூரமெடு

விதூவஸ்தெது உமெடுதிவஸிதூயதவ்வாஸதெ
வீரதெது! [சு]

விதூவஸ்தெது உமெடுதி வஸூரவஸூரந் தாவரெ
வஸூரவெடாமெடு

வஸகவாந்யஸூரகூபூரணாயாடெதெதாஜவெசு
சுவெடூரதூரந் வஸாவிதீ வேஸூரகூரெஷுநிதூ
விதூவஸ்தெது உமெடுதிவஸததாவஸதிகுதுதடு! [ஸடு]
வஸாவிதடுவெது வஸிவிபூபாதூபாதூராவ்வா
[வயெசு]

சிவஞானமுனிவர்.

“அருமறைக்காயத்திரிப் பெருமணவை ஆயிரத்தெட்
டுக்கணித்து”

சாற்றுகாயத்திரி சதவுருத்திரம், ஏற்றவைந்தெழுத்
திவை விதியினெண்ணியே.

அதிவீரராமபரண்டியர்.

“வைகறைப்பொழுதினற்றின்மருவிநிர்படிந்து நாளும்
செய்கடன்முற்றிக்காயத்திரியோராயிரந்தெளிந்து”.

“ஓவில் காயத்திரிசெபியா உபத்தானத்தின்ருழின்மு
டித்து”

வொயாயநடு!

“வாருண்ணூரம் ராதி உவதவ துமெடுதி வரூ
ணகவாயாதி வுஸூரவெ பூதம் பூஜுவவஸி

ஹம் நெதிவாஜஹாவத்ஷதெ தித்ருவா வஷத்
 ணியுத் தா தித்ருஜநாநாநாதயதீதிவாஹாம்” த்யம்
 தித்ருவாஜநாநாஹ ஸ ஹவ “தெவதவாநாநா தி
 ஹாம் யாநயதானொ ப்ராஜ்ஜுவஸாவித்ரம் ஸஹஸ
 க்ருகை சுவதத்யெஹத் க்ருகைவாநிதித் க்ருகைவாநா
 திஸாவராஜாதித்ருவதிக்ருகை, சுவதத்யெஹத் தயம்
 ததவஸ்யுததிக்ருகை வித்ருததிக்ருகைதெவஹிதம் யதததா
 திதி”

ஹதெ, தகுவாயி என்ற இரண்டு மந்திரங்க
 ளால்மட்டுமே சாயங்காலத்திலும், தித்ருவா தி
 த்ருஜநாநா என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் மட்
 டும் காலையிலும் உபத்தானம் பண்ணத்தக்கது.
 மத்தியானத்தில் சுவதத்யெஹத், உதயகாலம், உதி
 த்யம் தித்ரும், ததிக்ருகை, யதததாஸு என்னும்மந்திர
 ங்களால்உபத்தானம்பண்ணத்தக்கது என்றுபேர்
 தாயனர் விதித்தனர்.

தாயதீ ஜவஹரம்

வீரதெனா

தெதாமாய தித்ருஜநாநாநாதயதீதிவாஹாம்
 கவெஷா த்ருகைதெவாநிதிவாஹாம்
 தித்ருததிக்ருகைதெவஹிதம் யதததா

ஸுதித்ருகைதெவஹிதம்

ஸஹஸ்யவாநாநாநாதயதீதிவாஹாம்

தாயதீஜவஹரம்ஸவஹவாநாநாநாதீ
 ப்ருணவாநாநாநாதீதிவாஹாம்

௫௪ வெவ்விச வஸூரவந வியி?

வவெசுவவிதூஸாவி தீபுணவெநஸநிதடி
சுகிபுஸஸாதெநாவிவூரஹுதிதிதயெநவ
விதாநஹம்

புணவவூரஹுதீவிஸூரமாய தீவஜவெசுகூராகி
பிரணவத்தையும் மூன்று வியாகிருதிகளையும்
முன்வைத்துச்செபிக்கும்காயத்திரியே சாவித்திரி
ஆகையால் அதைச்செபிப்பது அளவற்ற பலனை
யளிக்கும்.

ஸூதிசூகாவமெ

திவஸூரஹுஜவெஜேவீவிஜிஜெஷுவவதூயீ
சுவிஜிநாஹவெஷுதூரளரவநாகவஜெசு
தஸூரகவாஷுதூயவீசுவஜவயஜேஹஸூரவரெசு
சுவிஜிநவாஷாமாய தீஸூ ஹஹதூரவ்யஜிதி
விநவாஷாதாமாய தீஸூஹ ஹதூரவ்யவெஹ
[தி]

மூன்று சந்திகளிலும் மூன்று பாதங்களுடன் வளங்
கும் காயத்திரியைப் பாதம்பாதமாகப் பிரித்தே ஜபித்தல்
வேண்டும். அங்ஙனம் பிரிக்காமல் ஒரே வாக்கியமாகச்செ
பித்தானாயின் ரௌவநாகத்தில் மூழ்குவன் - ஆகையால்
ஒவ்வொரு பாதங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துச் செப
யாகத்தைச் செய்தல்வேண்டும்.

வொயாயநம்

“புணவொவூரஹுதயவீஸூரமாய தீதெ
தெ வணுஸூஹயஜேதா சுஹரஹஸூரஹணம் கி
விஷாசு வாவயஜ”

பிரணவம் ஒன்றும் வியாகிருதிமூன்றும் காயத்திரி
யொன்றுமாகியஐந்தும் பிரஹமயஜஞங்களெனப்படும். இ
வை ஜபஞ்செய்யும்பிராமணனைத் தினந்தோறும் செய்யும்
பாவங்களினின்றும் பரிசுத்தம்செய்கின்றன.

* மாயத்ரி உஹி உர |

ஸ்ரீமத்

பிரயத்னம் வரம் தாவிச் சொயம் நவாவகை

வினாதிரு:

[ணாடி]

புணவெறிதயமுதலுவாஹரீஷமவஸகவஸம

திவடியானுமாயது ஸ்ராவணயம்விடிதெகுகிசு!

மாயகுலாஸஸொநாஸிஜெத்ரா வெடிவதம்

பெய

பாவங்களைத் தொலைப்பதில் காயத்திரிக்குமேலானது உலகத்தில் இல்லை. காத்திரியிற் சிரத்தையுள்ளவருக்குப்பயம் இல்லை; காயத்திரிச்சூச் சமமானமந்திரம் இல்லை.

ராஜாக்களையா ஜவமயடி

கூரெயா.தெர.

[க]

சுக்ஷிஸ்து-குருவி நாவ தஜவம்வவ-குருவஜ-யெ

தவிரக்ஷவதுபுயதெநந-ஜாநெக்ஷஜ-வஜாந

ஸாநுபுராணை)

രണ്ടാം ഭാഗം

நாபுராக்கோய்யாஜவொ^தனொநனவமபுடி:

சுரபுரக்ஷிவஃவஃஸாந்தாவநாதகுமரபுரி:

உருத்திராக்ஷமாலைகொண்டு செய்யப்படும் ஜப
மானது மனிதர்க்கு அநந்தபலத்தைக்கொடுக்கும்.
அம் மாலையின் நிச்செய்யப்படும்செபம் அதற்குத்
தக்கபலனையே கொடுக்கும். ஆகையால் உருத்திரா
க்ஷங்கொண்டே செபஞ்செய்க.

*திருந் துமந்திரத் துட்காயத்திரிமனுவேயென்ன

வரந்தருநோன்புதன னுள்வளர்சிவநிசியேயென்ன

(கச்சியப்பமுனிவர்);

ரெவா மணந புகாரடி

ஷுதிசு-தூவமெ

சுயாம்-மூலீ நாம்பெவாவிஜயவநஹோவரெசு
பூரஸ்ரநாநிகாயாஸ-ஜெவவ-புனிசு-சாசு
தஜ-நீசெருவய-புன-ஜவெசு-ஸ-வவ-புஸ-
செயுசாம்-மூலீசெருவய-புஸ-புஸ-புஸ-
த-வெவெசெ-ர-விஜாநீயாசுஜவெசு-நா-ம-
[யெசு]

விரல்களின் இறைகளால் ஐரிப்பது எவ்வாறெ
னில், மோதிரவிரலின் நடு இறையில் தொடங்கி,
சுட்டுவிரலின் மூலம்வரையிலுள்ள பத்து ரேகைக
களிலும் ஐரிக்கத்தக்கது.

நடுவிரல்மத்தியிலுள்ள ரேகைகளிரண்டும் மே
ரு எனப்படும். அந்தமேருவைத் தாண்டலாகாது.

செனாஜாபரணலெடி

லீசெவ-ஹி தாயாடி

செவா-ஸ-யஜநெ-பூ-தூ-வ-க-ஹ-செ-
சா-ந-ஸ-பூ-ஜ-வெ-ந-செ-செ-வெ-செ-
[யெசு]

ஜவா-ந-செ-செ-க-ர-ண-ப-ய-யி:

செனா-ந-செ:

வெவா-ஜ-ப-ய-ப-ய-ப-ய-ப-ய-ப-ய-ப-ய-
செ-த-செ-த-ந-ப-செ-ந-ப-செ-ந-ப-செ-
செ-வ-ப-ய-ந-ப-ய-செ-செ-ப-ய-ப-ய-
வெ-வ-ப-ய-செ-செ-ப-ய-ப-ய-ப-ய-
[யெசு]

வார அரஜி

ஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
வனதாஸஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
[ராக]

ஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
வனதாஸஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
உக்ரநதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா
காரொகாஷ்டநநூரகாஷ்டநதொநதீதி
உக்ரபுதெகதினெநெவதெவீவெபுராவாடி
[யெச]

சுமந்ததென

ஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
சுமந்ததெனசுமந்ததெனசுமந்ததெனசுமந்ததென
வாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீவஸநஸ்தீவஸநஸ்தீ
தெனதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா
உக்ரநதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா
வநதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா

வஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ

வஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ

வஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
வஸ்ரீராமநாதவாசஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
வியதெவவாஸஸாவித்ரீமாயத்ரீவஸநஸ்தீ
சுமந்ததெனதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா
உக்ரநதொநதீதிபுணநெகவவபுதெவதா
[ராமநாத]

ஐயோபாசனம் செய்கின்ற மஹாபுருஷர்கள் சிவலோகத்தை
அடைகின்றனர். வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தா
தவர்களாய், சகலவேதங்களையும் கசடறக் கற்றுணர்ந்த
முன்னைய முதியோர்கள் விதிப்படி சந்தியோபாசனம் செய்
து உத்தமகதியடைந்தனர். இருஷிகன்யாவரும் வெகுக்
லம் சந்தியை உபாசித்து அதனால் தீர்க்காயுள், அறிவு
நற் பெயர், கீர்த்தி, பிரமவற்ச்சஸ் என்பவைகளைப் பெற்று
மகிழ்ந்து விளங்கினர்.

தி க ர ண வ ஸ்ர ஶ வ ந ட ட ட

வாடிளஹஹுளவபுஷாஹு வவிதுவா
ணீ: ப்ராஜ்ஜுவஉஜ்ஜுவெவாவஸெஸ்ராவா
ஸநசாவரெசு|

ஸகூம்வரயரம்விஷம்
ஸஸிவணடும்வதும்வஜ்ஜம்|
புஸஹவடிநம்யூயெசு
ஸவடிவெவாவஸாஹுயெ||

இதன்பொருள்:— ஸகூம்வரயரம் = வெண்
மையான வஸ்திரத்தைத்தரித்தவரும், விஷம் =
வியாபகரும், ஸஸிவணடும் = சந்திரன் போன்ற
வெண்மைநிறமுடையவரும், வதும்வஜ்ஜம் = நான்
கு புயங்களைபுடையவருமாகிய, புஸஹவடிநம் =
யானைமுகத்தையுடைய (விநாயகக்) கடவுளை, ஸ
வடிவெவாவஸாஹுயெ = சகல இடையூறுகளும்
நீங்குதற்பொருட்டு, யூயெசு = தீயானிக்கவேண்
டும் என்பதாம்.

“விஷம் வஜ்ஜம்” என்ற தாதுவினால்
விஷ்ணு என்பதற்கு வியாபகர் என்று பொருள்
கொள்ளப்படும்.

புஸஹ என்ற படிதிற்கு யானை என்பது
பொருள். புஸஹ: கர்கஜ்ஜர: என்று விஸ்வ
நிகண்டிற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இங்கே
புஸஹவடிநம்என்னும்விசேஷ்யபதத்திற்குநான்
கு விசேஷணபதங்கள் உள்ளன. முஷ்டியாகப்

* ஓம் த்ருவகம் யஜாஹை வஸுமஸம் வஸுஷி வ
ஐதம் | உவபாராக்ஷிவ வஸுநா நடிதெநாஹை
க்யஜாஹைதாசு ||

என்று உச்சரித்துக்குழைத்து,
எம்ஸாநஸவபுவிஜாநா ஜீஸுரஸவபுஹிதாநா |
ஸுஹாயிவ திஸுஹனொயிவ த்ஸுபுஹாஸிவொ
வொஹைகஸுபுஹிதாஸிவொ ||

என்று சிரசிலும்,

* வஸுமஸம் = திருமேனியின்ற றுமணத்தை
உடையவரும், வஸுஷி வயபுநம் = உடலை அல்லது
தனமுதலியவைகளை வளர்ப்பவரும், த்ருவகம் =
மூன்று கண் களையுடையவருமான பரமேசுரனை
யஜாஹை = ஆராதிக்கின்றோம். வஸுநாசு = காம்
பிலிருந்து உவபாராக்ஷிவ = வெள்ளரிப்பழம்போ
ல, ஜெதெநாஹை = அபமிருத்துவினிடமிருந்து (அல்
லது சம்சாரபந்தத்திலிருந்து) ஜெகத்ய = விடுபட
வேண்டும், சுஜெதாசு = மோக்ஷமார்க்கத்திலிருந்து
ஜெகத்ய = விடுபடவேண்டாம்.

உருத்திரனே! சுவபாவமான திவ்ய பரிமளமுள்ள
திருமேனியுள்ளவராயும், வணங்குபவருக்கு தனம் தான்
யம் முதலிய வஸ்துக்களின் புஷ்டியை விருத்திசெய்பவரா
யும், சந்திரன் சூரியன் அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்களை
யுடையவராயும் இருக்கின்ற தேவரீரை வழிபடுகின்றேன்
பழுத்த வெள்ளரிப்பழம் காம்பிலிருந்து எவ்விதம் விடுபடு
கின்றதோ அவ்விதம் சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடவேண்
டும். மோக்ஷமார்க்கத் திலிருந்து விலகுவது ஒரு பொழு
தும் வேண்டாம், என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

தூதாநுஷாயவிஜ்ஜெஹ்^ஹஹோதேவாயயீ^{யீ}ஹி
தஹோநுஷு^{ஷு}பு^{பு}வொதயாக்

என்று நெற்றியிலும்,
சுவொரொஸு^{ஸு}ர^ரஹொரொஸு^{ஸு}ர^ரவொரவொர^{வொர}
தரொஸு^{ஸு}! ஸவெ^{வெ}பு^{பு}ஸு^{ஸு}ஸவ^{ஸவ}பு^{பு}ஸவெ^{ஸவெ}பு^{பு}ஸு^{ஸு}
ந^நதெ^{தெ}ஸ^ஸசு^{சு}ஸ^ஸநு^{நு}ர^ரபு^{பு}வெ^{வெ}ஸு^{ஸு}!

என்று இருதயத்திலும்,
வா^{வா}தே^{தே}வாய^{வாய} ந^நதொ^{தொ} ஜெ^{ஜெ}ஸு^{ஸு}ராய^{ராய} ந^நதெ^{தெ} ஸ^ஸவாய^{வாய}
ந^நதொ^{தொ} ர^ரபு^{பு}ராய^{ராய}ந^நதெ^{தெ} க^கா[ா]நாய^{நாய}ந^நதெ^{தெ} க^கரு^{ரு}வி^{வி}க^கர^ரண^ணா[ா]
ய^யந^நதெ^{தெ} வ^வரு^{ரு}வி^{வி}க^கர^ரண^ணாய^{நாய} ந^நதொ^{தொ}வ^வரு^{ரு}ராய^{வாய} ந^நதொ^{தொ}வ^வரு^{ரு}
பு^{பு}ர^ரநாய^{நாய}ந^நதெ^{தெ} ஸ^ஸவ^வபு^{பு}ஸ^ஸதி^{தி}த^தத^தநாய^{நாய}ந^நதொ^{தொ} த^ததொ^{தொ}ந^ந
நாய^{நாய}ந^நதெ^{தெ}!

என்று நாடியிலும்,
ஸ^ஸதே^{தே}ஜா^{ஜா}த^தபு^{பு}வ^வதூ^{தூ}ரீ^{ரீ} ஸ^ஸதே^{தே}ஜா^{ஜா}தாய^{தாய}வெ^{வெ}ந^ந
தெ^{தெ}! ஸ^ஸவெ^{வெ}ஸ^ஸவெ^{வெ}ந^நதி^{தி} ஸ^ஸவெ^{வெ}ஸ^ஸவ^வஸ^ஸதெ^{தெ}! ஸ^ஸவெ^{வெ}த^த
வாய^{வாய}ந^நதெ^{தெ}!

என்று முழங்கால்முதலிய சேஷாங்கங்
களிலும் திரிபுண்டரமாக அணிந்துகொண்டு, கை
கழுவி அந்தஜலத்தைச் சிரசிற் புரோகதித் துக்
கொள்க.

பின்பு ஆசமனம் மார்ச்சனம் பண்ணுக.
ஜாஜுந்

சுவொஹிஷ்^{ஷ்}தி^{தி} ஜ^ஜஸு^{ஸு} ஸ^ஸநு^{நு}பீ^{பீ}வ^வ
பீ^{பீ}ஷி^{ஷி}, தே^{தே}வீ^{வீ}ராய^{ராய} சூ^{சூ}ஹ^ஹதெ^{தெ}, சுவொதே^{தே}வ^வந^ந!
பு^{பு}ர^ரக^கஷ^ஷணெ^{ணெ} வி^{வி}நியொ^{யொ}ம^ம!

சூவொஹிஷ்டாஜி திஸுலிபுஜயெதுகூ
 சொடிமெகெ! ஸிஸு-ஜிவயிஷிஷ்டொ மாயசூரா
 ஸொஹி ஷெவதா! ஜாஜ-கெநவிநியொமஸு சுஷெ
 வதெதுவகீதி-புது!

“சூவொஹிஷ்டா” என்பதுமுதல் “ஜநயயாவந”
 என்பதை அந்தமாகவுடைய மந்திரத்துக்கு இருஷி
 சிந்துதுவீபர், சந்தஸ் தேவீகாயத்திரீ, தேவதை ஜ
 ஸம், விநியோகம்புரோக்ஷணம் செய்துகொள்வது.

ஒவ்வொருமந்திரங்களுக்கும் இருஷி, சந்தஸ்
 தேவதை என்னும் மூன்றையும் அறியவேண்டும்.
 இருஷியைச் சிரசிலும் சந்தசை மூக்கிலும் தேவ
 தையை இருதயத்திலும் நியாசம் பண்ண வேண்
 டும்.

ஜாஜ-கெநவிநியொமஸு

ஷிஷ்டொஹிஷ்டாஜி

தாநஹஜெ-புடிபாதந!

ஜெஹரணாயவக்ஷவெ!

|க|

யொவஸுரிவதஜொரவஸ!

தஸுலாஜயகெஹந!

உஸதிரிவஜாதா!

|உ|

தஸுரகார-மஜாவெ!

யஸுக்ஷயாயஜிநய!

சூவொஜநயயாவந!

|ஃ|

ஜெஹஜெ-புடிபாதந!

சூக்யம்

சூக்யம்	= ஜலதேவதையே!
(யசியம்)	= நீங்கள்)
உயொலுவம்	= சுகத்துக்குக் காரணமாக
ஸாஹி	= இருக்கிறீர்களல்லவா?
தா:	= அப்படி மகிமைவாய்ந்த நீங்கள்
ம:	= எங்களுக்கு
உஹை	= மேலானதாகவும்
ரணாய	= பிரகாசமாய்மிருக்கிற
உக்ஷயெ	= ஞானம் உண்டாவதற்காக
உளஜெ	= அன்னரசத்தை
உயாதந	= தந்தருளுக.
வ:	= உங்களிடம்
ய: ரவ:	= எந்தரசம்
ஸிவத:	= மிகச்சிறந்ததாக (மங்களமானதாக)
தஸு	= அந்தரசத்தை [இருக்கிறதோ
உஸத:	= அன்புள்ள
உதா: உவ	= தாய் பிள்ளைக்குப் பால் முதலிய உணவுகளைக் கொடுப்பதுபோல
உஹ	= இவ்வுலகில்
ஹாஜயத	= தந்தருளுக.
யஸு	= எந்தரசமானது
க்ஷயாய	= ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டுமென்று
ஜிநய	= விரும்புகிறீர்களோ
தஸெ	= அந்தரசத்திற்காக
வ:	= உங்களை
சூரம்	= மிகவும் விரைவாக
மோ	= அடைகின்றோம்
சூக்யம்	= ஜலமூர்த்தியே

நஃ

= எங்களை

ஐ நயயா = ந ஸ்ஶிற் ப்புடையவராகச் செய்தருளுக

ரு-பு. மிகமேலாகிய ரசமானது சிவானுபவமேயாம் அதுவே பிறவியை நீக்கும் மருந்து. நல்ல பிறவியுடைய ராகச் செய்வதாவது ஞானத்தைப் பெறும்படி செய்வதே யாம். சாதாரண ஜலத்துக்கு பலன்கொடுக்கச் சத்தியில்லை. பரமேசுரன் சராசரமாகிய எல்லாப் பொருள்களிலும் வியா பித்திருக்கின்றார். ஜலம் பரமேசுரனது அஷ்டமூர்த்தங் ளுள் ஒன்று, அதில் அவர் பவன என்னுந் திருநாம முடைய ராய் நின்று அருள் செய்கின்றார். ஆதலால் இங்கே அவ ரே சொல்லப் படுகின்றார். திராவிடசுருதியும் “இருநில னாய்த் தியாகி நீருமாகி வியமானாயெறியுங் காற்றுமாகி, அருநிலையதிங்களாய் ஞாயிருகி யாகாசராயட்ட மூர்த்தி யாகி...நிமிர்புன்சடையடிகள் நின்றவாறே” எனக் கூறிற்று.

விநியொழி

சூவொஹிஷா என்னும்மந்திரத்தில் இருக்கு கள் மூன்று. இருக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் மு ன்று பாதமாக ஒன்பது பாதங்கள் உண்டு. ஒரு பாதத்துக்கு ஒருபுரோக்ஷணமாக சிரசில் எட்டுப் புரோக்ஷணமும், பாதங்களில் ஒரு புரோக்ஷணமு மாக ஒன்பது புரோக்ஷணம்செய்தல்வேண்டும்.

யவஸுக்ஷயாயநம என்று பதமுடிவில் கால் களிலே புரோக்ஷித்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும். இடக்கரத்தால் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலக்கரத்தால் புரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

வலிவ-பு-வஸு-வஃ என்று கரத்தில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு வலமாகத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவேண்டும். சூவொஹிஷா என்னும் மார்ச் சனம் மூன்று சந்திகளிலும் செய்யத்தக்கது.

புரதகாலு புராதநஞ்

ஸஞயபுஸ்துநுநுவாசஸு, சுநிஷிஷி,
 ஷெய்மாயத்ரிஹந், ஸஞயபுரதெவதா, சூதஸு
 ஷுயெ-சுசுவாம்புராதந விநியொம:

ஷு ஸஞயபுஸ்துநுநுவாசஸு நுநுவதயஸு
 நுநுகுதெஸு: வாவெஸுநாசுநா: யபு
 தியாவாவகாஷ: நவஸாவாவாஸுஸு
 வபுரபுரணஸு: நாத்ரிஷுதவநுவத
 யத்ரிஷுதவநுவத: ஷுதவநுவத: ஷுதவநுவத:
 ஷுதவநுவத: ஷுதவநுவத: ஷுதவநுவத:

சுநுயபு:

ஸஞயபு: வ = சூரிய(மூர்த்தியதிபரானஉருத்திர)
 நுநு: வ = கோப தேவதையும், [னும்
 நுநுவதய: வ ராகத்துவேஷமுதலிய கோபபதிக
 நுநு = என்னை [னும்,
 நுநுகுதெஸு: = கோபத்தினாற்செய்த,
 வாவெஸு: = பாபங்களினின்றும்,
 நாகுநா = இரகதிக்கக்கடவர்.
 நாத்ரி = இரவில்
 நவஸா = மனசினாலும்,
 வாவா = வாக்கினாலும்
 ஷுதவநுவத: = கைகளினாலும்
 வபுர = கால்களினாலும்
 ஷுதவநுவத: = வயிற்றினாலும்
 ஷுதவநுவத: = ஆண்குறியினாலும்
 யசுவாவா = எந்தப்புவத்தை
 சுநிஷிஷி = செய்தேனே,
 தசு = அந்த(ஆகாமிய) வினையையும்

நா.திரு: = இராத்திரி தேவராகிய அக்கினி
மூர்த்திமானாகும்பசுபதி,

சுவரூபவது = நீக்கக்கடவர்.

உயி = என்னால்,

யசுகிணுதாரிதம் இப்பிறவியிலும் முற்பிறவியிலும்
செய்த இன்னுமெப்பாவமுண்டோ,

தசு = அப்பாவத்தையும்,

சுவரூபவது = நீக்கக்கடவர்

சுஹம் = நான்

ஐஹம் உ = இந்த ஆத்மாவாகிய என்னையும்

சுஜாதயொநா மோக்ஷகாரணமான

ஸூரியே ஐஜாதிவி சூரியனது (மத்தியிலிருக்கும்
பரமசிவனது) சுயம்பிரகாசமாயி
ருக்கும் ஞான ஒளியில்

ஐஹொவிஷாஹா = ஸ்வாஹா என்று ஹோமம்
செய்கிறேன் என்றவாறு.

ரு-பு: கோபத்துக்குக் காரணம் அவா. அவாவை
உண்டு பண்ணுவது இந்திரியங்கள். அவாவாவது இவவு
லகத்திலுள்ள சிற்றினப் பொருள்களைக் காமித்தல், அது
பிறவிக்குக் காரணமாயுள்ளது. சிற்றினப்பொருளை விரும்பி
ஆன்மாக்களுக்குத் தான்விரும்பிய பொருள் கிடைக்காவி
டினும், பிறரால் தடைமுதலியன வரினும் கோபமுண்டா
கும். அது அருளையும் அருளிநாலுண்டாகும் முகமலர்ச்சி
யையும் அகமகிழ்ச்சியையும் அழிக்கும், செய்யத்தக்கது
இது தகாதது இது என்று ஆராய்ந்தறியும் நல்லறிவையும்
கெடுத்துவிடும். மனக்கலக்கத்தையும், இப்பிறவியில் பழி
யையும் மறுமையில் நரகத்துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணும்.
ஆகையால் இவ்வுலக இன்பமும் சுவர்க்காதி உலக இன்பமும்
பொய்யெனக்கண்டு ஆசையை யறுத்துக் கோபத்தை

அடக்கிக் கடவுளைத்தியானிக்க மனக்கலக்கம் நீங்கும். நீங்
கவே மோகூத்தில் அவாவுண்டாகும்.

மனம் வாக்குக்காயங்களினால் நான் என்னும் முனைப்
போடு செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். ஆகாமியவினை பக்குவமாகும் வரையும் புத்திதத்து
வம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும், அப்பொழுது
அவை புண்ணியபாவங்கள் எனவும், சஞ்சிதமெனவும்
பெயர் பெறும். சஞ்சிதவினை பக்குவமாகி மறுபிறப்பிற்
செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளுக்குக் காரணமாயும்
இன்பதுன்பங்களாய் அனுபவத்திற்குவருவதாயுமிருக்கும்.
இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கும்பொழுதுபிரார்த்தமென
ப்படும். இவ்விருவினைகளும் அனுபவித்தே தீரவேண்டும்.
ஆயினும் வேதாகமங்களிற் கூறியமுறைப்படி பிராயச்சித்
தம் செய்தால் அதிகப்பற்றான பாவங்கள் நீங்கும்.

இங்கு மனமுதலிய சிலவே கூறப்பட்டனும் ஏனையவை
களுக்கும் உபலக்ஷணம், இறைவனே! நீர் எங்கும் எப்பொரு
ளிலும் வியாபித்திருப்பதால் மன்யுவாகவும் மன்யுபதியாக
வும் இருக்கிறீர். ஆதலால், அப்பாவங்களிலிருந்து என்னை
நிக்கியருளுக. ஆன்மாவாகிய என்னைத் தேவரிடத்தில்
ஒபதிக்கின்றேன் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

விநியோகம்

வலக்கையிற்சலத்தைஎடுத்து ஸூரியபூதன்
னும் மந்திரத்தைச்சொல்லி. ஸ்ரீராமா என்று அந்
த ஜலத்தை உட்கொள்க. சூரே,

ராமராமஹி க ப்ராஸநம்

சூவஃவாநஜிதநுவாகஸ்ய| சூவஃஷிஃ|
சுநஷுஃவஃஷி| ஸ்ரீராமணஸ்திஷேஷவதா|சுவாஃ
ப்ராஸநெ விநியோகம்|

உருபு

உருபு: வ-நன வுயிலீவ் வுயிலீ வ-
தாவுநாது-உ- வ-நன-வ-ஹ-ஹ-தி-வ-
ஹ-வ-தாவுநாது-உ- ய-உ-ஹ-ஹ-ஹ-
ய-உ-ஹ-ஹ-தி-உ- ஹ-வ-வ-நன-உ-உ-வ-
வ-தா-வ-வ-தி-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ-||

சுய-உ-

சுய- = கங்கை
வ-யிலீ = பூமியை
வ-நன = பரிசுத்தமாக்குக.
வ-தி = பரிசுத்தமான
வ-யிலீ = பூமியானது
உ-வ-நாது = என்னைப் பரிசுத்தமாக்குக.
வ-ஹ-ஹ-தி: வேதத்திற்குத்தலைவரான பரமசி
வ-நன = என்னைப்பரிசுத்தம்சேய்க. [வ-ஹ-
வ-ஹ-வ-தி இயல்பாகவே சுத்தமான வேதங்
உ-வ-நாது = என்னைச்சுத்தமாக்குக. [கனம்,
உ-ஹ- = பிறராற்போசனம் பண்ணப்பட்ட
[சேஷமும்,
சு-ஹ- = புசிக்கத்தகாததுமான
ய- = எதுஎன்னுற் புசிக்கப்பட்டதோ
த- = அந்தப்பாவத்தையும்,
ய-உ-ஹ-தி = அன்றியும்பிறர்மனையானைப்புணர்
தல் முதலியவைகளால் வரும்
உ- = என்னுடைய
ஹ- = எல்லாப்பாவங்களையும்,
சு-தா = அயோக்கியரிடமிருந்து
வ-தி-ஹ- = தானம்வாங்கியபாவத்தையும்

சூகாறு = பவன் என்னுந் திருநாமத்தையு
டைய ஜலமூர்த்தி யதிபரானவர்
வருமனா = போக்கி என்னைப் பரிசுத்தனாக
குத,
ஸரஹா = ஆகுதி மந்திரம்என்பதாம்.

குறிப்பு: ஜலமூர்த்தியதிபரானவர் எல்லாப் பாவங்க
ளையும் போக்கி என்னைப் பரிசுத்தனாக்கியருளுந் என்று
இதனுட்பிரார்த்திக்கப்படுகிறார், ப்ரஹ்ம-வேதம்.
வேதத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவர் ஸ்ரீஹ்ருஷி:

ஸரயங்காறு ஸ்ரீராமநாதம்

சுழிஹேது நுவாகஸு ஸ்ரீய-ஹிஷி, ஷே
வீராய ஸ்ரீஹி, சுழிஹேவதா, சுவாஹ்ராமந
விநியொமஃ||

சுழிஹேது நுவாகஸு ஸ்ரீய-ஹிஷி, ஷே
வீராய ஸ்ரீஹி, சுழிஹேவதா, சுவாஹ்ராமந
விநியொமஃ||

சுய-ஹி:

சுயி: = அக்கினிமூர்த்திக்கதி பரானபசுபதி, சுஹா =
பகுவில், சுஹ: = பகலுக்கதிபரான சிவசூரியன், ஸ
தெஹேஜ்ஜாதிவி = உண்மைவடிவினராகியசிவபெரு
மானது, இயற்கையானருனொளியில், ஜுஹொதி =
ஆகுதிசெய்கிறேன் என்றவாறு.

நடி	= அவர் எங்களுடைய,
உவா	= முகத்தை
வாஸி	= பரிசுத்தமுடையதாக
கரக	= செய்க.
நடி	= எங்களுடைய
சுயதிஷி	= வாழ்க்கையையும்,
புதாரிஷி	= நோய் முதலியன இல்லாமல் விருத்தி செய்தருளுக என்றவாறு.

ரு-பு:--உலகத்தைத்தரித்து வியாபித்திருப்பதால் பரப்பிரமம் ஐயிக்ரவா எனப்படுகின்றார். முகமென்பது மனத்திற்கும் உபலக்ஷணம் பகவானே உமமைத் தோத்திரம் செய்வதற்காக எங்களுடைய முகத்தையும் மனத்தையும் பரிசுத்தஞ் செய்தருளுக. உம்மைத் தோத்திரம் செய்வதற்காக ஆயுசையும் விருத்திசெய்தருளுக என்பதாம். நோகூததைவிரும்பி தியானம் செய்வதற்கு தேகசௌக்கியம் வேண்டுமாயால் நோய் முதலியன இல்லா திருக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். வஸுதாவதி ஐயிக்ரவிண ஐதி ஐகீ. இதற்குச் சுரபிமதி என்றுபெயர்.

விநியொமடி

ஐயிக்ரவிண என்னும் மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு பாதங்களினாலும் சிவசில் புரோகித்துக்கொள்ளவேண்டும் முன்னர்க்கு நியவாறு “சுபொஹிஷா” உயொலுவஃ என்பது முதலியபாதங்களினல்புரோகணமும், “ஷுலஹிஷா” என்று ஜலத்தால் தண்ணீப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றுவதும் செய்யவேண்டும்.

உஜ-நாமனா. சுவஉஷ-ணடி

உஜ:

உவஉஹிஷ உனது

உவஉஹிஷ உனது உவநடி

தி.கா. வஸ்துவநாடி

விந்ஸா கவிதாடிவ
வகுதவவிடுகுணவாஜம்
சுவஸ்தாநாடுகெகவம்||

சுயபுரி

கட்டுண்டவன் கால்விலங்கிலிருந்து விடுபடுவதுபோல
பிம், விமர்வையுள்ளவன் ஸ்நானத்தினால் அழுக்கிலிருந்து
கிடுபடுவதுபோலவும், நெய்சுமஸ்காரத்தினால் சுத்தமாவது
போலவும் ஜலதேவதை என்னைப்பாவங்களிலிருந்துவிடுவித்
துச் சுத்தமாகச் செய்க என்பதாம்.

விநியோகம்

ஜலத்தைக் கரத்திலெடுத்து இம்மந்திரத்தைச் சொல்லி
முகந்து பூமியில் விடவேண்டும்.

கா.கு.யெ.வி. சுயபுரி பூ.நாடி

சுயபுரிபூ.நா.கே.வஸ்து விநியோகம், மா
ய சூ.நா.டி, ஸவிதா.நா.டி, சுயபுரிபூ.நா.டி
யோகம்||

சூ.நா.டி

டி. ஸ.ஹ.பு.வ.வஸ்து தசு.வி.த.வ.பு
நெ.நா.டி ஹ.ம.பு.நா.டி.யே.ஹி. யி.யொ.யொ
நா.டி. பூ.நா.டி.யா.கம்||

காயத்திரிமந்திரத்தைச் சொல்லி, சூரியனுடைய மத்
தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் தியானித்து
இருகைகளினாலும் அர்க்கியம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

(பூ.நா.டி, சூ.நா.டி, ஸ.ஹ.பு.வ.வஸ்து)

காலையில் மூன்று முறையும், மத்தியானத்தில் இருமுறையும்
சாயங்காலத்தில் மூன்று முறையும் கொடுத்தல் வேண்டும்

கொடுக்கும் பொழுது பெருவில் சேருதல் கூடாது. மத்தியானத்தில் அர்க்கியம் ஒன்றென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுவாமி! பூரணாநாயகி!

காலாதீதபூரணாதீதவாசுதேவ!

காலாதீதபூரணாதீதவாசுதேவ! காலாதீதவாசுதேவ! என்று சங்கற்பித்து, காயத்திரிமந்திரத்தால் ஒரு அர்க்கியம் கொடுத்தல்வேண்டும். பின்பு சுவாமி! செய்து வலக்கரத்தினால் ஜலமெடுத்து, டீஸ் ஹை ஹைவாசுதேவ! என்று அந்தச்சலத்தினால் பிரதக்ஷிணமாகத் தன்னைச்சுற்றி, ஆன்மப்பிரதக்ஷிணம்பண்ணுக, பூரணாயாசுதேவ!

“சுவாவாசிதேவாஸுஹ”

சுவாமி—இந்த, சுவாசிதேவ!—சூரியனது மத்தியிலிருக்கும் சிவபெருமானே, ஸுஹ—பரப்பிரமம்.

“ஸ்வஹேவாஸுஹ”

என்று சிவபெருமானே கினைத்து நமஸ்காரம் பண்ணுக.

குறிப்பு: [ஸ்வஹேவாஸுஹேவாஸுஹ] பிரம

த்தை அறிபவன் (சர்வஞ்ஞதை முதலிய அறு குணங்களையுடைய) பிரஹ்மமாகவே ஆகின்றான் எனமுண்டகம் கூறுகின்றது “கருடனும்மாந்திரிகனும் தம்முள் வேருதல் வெளிப்படையாயினும் கருடோகம்பாவனைவிடத்தேதநீக்கன் மாத்திரைக்கே வேண்டப்படும். அதுபோலச் சிவன் சிவன் எனனும் பதார்த்தங்களிரண்டும் தம்முள் வேற்றுமையுடையன வென்பது தேற்றமாயினும் உயிர்களுக்கு மலநீக்கத்தின் பொருட்டு வேதத்தில் அத்துவித சிவயோகம்பாவனை கூறப்படும்” என ஸ்ரீஅரத்தத்தாசாரியர் சுருதிசூத்திரமாலையிற் கூறினர்.

வக்தவயாதி| ஒடி ஸுடிஸுடி டெவஸுடிவக்த த
வயாதி| ஒடி உடிஸுடி டெவஸுடிவக்தவயாதி|
ஒடி லீஸுடி டெவஸுடி வக்தவயாதி| ஒடி டெவ
டெவஸுடிவக்த வயாதி||

ஒடுகெஸுவந்தவடியாதி| ஒடு நாராயணனாவது
யாதி| ஒடையவந்தவடியாதி| ஒடுமொவிநு. தவயாதி|
ஒடு விஷ்ணுவந்தவடியாதி| ஒடு உயஸ்விதநம் தவது
யாதி| ஒடு திருவிசுரத்தவடியாதி| ஒடு வாசுதவது
யாதி| ஒடு ப்ரியம் தவதுயாதி| ஒடு ஹரிவீகெஸம் த
வதுயாதி| ஒடுவதநாஸ்தவதுயாதி| ஒடு ஞானோதமம்
தவதுயாதி|

சுவதே து ஸ ஹாபு ண ன ன ஸு

மாயக்ரீஜவியி:

சுவஹ்ரொகாஜாஸௌ ஜாஹ்ரொகாஹ்ரொக
வவதுதாஸு| யெவஸனினிஜாபெவா ஷெஸௌநி
தூம்நஜொநஜு| ஐதி ஸ்ராஹ்ணாநு நஜஸுததி|
சுவஸவதுநுயெஸதிதாயெஸதிதாஸுவிஸம்ஸி
[தாஸு]

யெலுதிதாவி_நகதபா_ந:தெ_ஹவஞ_ஹஸிவாஜியா|

ஐதிவாஜவாடிதடுந லுள்ள வாததூயம்
கூடகார

வழியை நாயுதாடுகாடு விசுவம்ஷா நாயுதாடு
[தா]

கவம்யாராயோம் ஷிவவித்ருங்குரம் வாஸநம்

ஐதராஸ நஜாஸாய்

பிரமலோகம் முதல் ஆதிசேஷன் வரையிலும் சம்
ரவாளபர்வதம் வரையிலும் வசிக்கும் பிராமணர்களுக்குக்
தேவர்களுக்கும் நித்தியம் நமஸ்காரம் என்று பிராமணர்களை
நமஸ்கரித்து, பூமியிலிருந்து விக்வினம் செய்யும் சுவபாவத்
தோடு வாசஞ்செய்யும் எல்லாப் பூதங்களும் சிவனது ஆன்
ஸூயினால் செல்லக்கடவன என்று வரம் பாதத்தால்
பூமியில் மூன்றுதரம் தட்டி, பூமி தேவி! உலகம் உம்மால்
தரிக்கப்படுகின்றது விஷ்ணுவால் நீர் தரிக்கப்படுகிறீர்
நீர் என்னைத் தாங்கியிருளுக என்று ஆசனத்திலிருந்து,

வஸுகருடு

ஸூகூர்வரயரம் + ஸாணயெ||பூரணாயாரே||
உரோவாது + ஸ்ரீவரஜெஸூரஸ்ரீ தும-ஓ பூரதஸ
ஸூரமாயத்ரீ உஹாஜெஜவஸுகரிஷெ||

உரயூஹிகமாயத்ரீ + கரிஷெ (மத்தியானத்தில்)
ஸாயம்ஸூர + கரிஷெ|| (மாலையில்)

(க) பூணவஸூ ஜீஷிஸூஜஹா, டெவீ மாயத்ரீ உநு:
வரஜாதூடெவதா|

(உ) ஹரூரூடி ஸஹ வஸூஹுதீநாம் சுத்ரி— ஸு
மா—கூது—வவ்ஷ -- மௌதஜ— காஸூ
வ சூம்ரீரஸஜீஷயம்—மாயத்ரீ—உஷிக்— சு
நுஷு—வ—ஸூஹுதீ—வஸூ— துஷு—
வஜ்ஜமது: மஜாம்வி, சுத்ரி—வாயு—சுகூவா
ஸ்ரீஸவரூண—ஹு—விஸூடெவா டெவதா,

(ஈ) மாயத்ரீ: விஸூரூதிதுஜீஷி, டெவீ மாயத்ரீ
உநு, ஸவிதா டெவதா||

(சு) மாயத் தீரவெனவாழ்வாழ்வி: சுமந்ஷ
வஹந்: | வரஜாதா ஷ்வதா, ப்ராணாயாசே
விந்யொம: | ஷ்ஹி: + ஹிஸ்துவ ஷ்
வரொத்.

மாயத்ராவாஹ.நடு

சூயாகிது நுவாகஸி வாஜெவஜிஷி, சு
சுவடிவஹி: மாயத்ரேவதா, மாயத்ராவா
ஹநெ விறியொழி! “சூயாது” என்னும் அனுவா
கத்தால் இருதயத்தில் காயத்திரியை ஆவாகனம்
செய்க.

சூரபுரதாபை *சுக்கிரம் வுறுவம்
தமிழ் மதுவாரிதேவ வுறுவம்

ஒஜைநனி வஹைநனி வறுநனி ஸா
 நைநனி நெவாநாஃ யாநாநைநனி விஸூநனி விஸூ
 யஃ வஸூநனி வஸூயஃ சுவிஸூநைநாஃ நாய
 தீஃ சுவாஹயாநி, வாவிதீஃ சுவாஹயாநி, வந
 ஸூதீஃ சுவாஹயாநி॥

59-381

வரலாறு = பத்தர்கள் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுப்பவரும்,

சுகுநரம் = நித்தியமாபுள்ளவரும் (அகநா
நூலியும்) [வரும்]

ஹ-ஹ ஸ்ரீதம் = பரமசிவனோடு சேர்ந்துருப்ப

ஹத்ஸரஂஜீர்தர் = சந்தசுகளுக்குத் தாயுமரகிய

மாயத்ரீதேவீ = காயத்திரீ தேவீ

சுயாத் = இங்கே வந்திருக்க.

*வெள்ளையாடு நன்னொரு தெ

நஃ	= எங்களுடைய
ஊஃ ஸ்ர ஹ	= இந்த தோத்திரரூபமான வேதவா க்கியத்தை [வீர்.
ஜஃஷ வ	= காயத்திரியே! அங்கீகரிக்கக் கட
ஐஜஃ சுவீ	= உரமுள்ளவராகிறீர்
ஸஹோவீ	= மகா பிரளயம் முதலியவற்றில்சிவ னுக்குச் சாமர்த்திய சக்தியாகின் [நீர்.
ஸஹம் சுவீ	= எல்லாவற்றையும்பரிக்கும்சக்தியா
ஸ்ரஹோவீ	= பிரகாசமாபிருக்கிறீர் [கின்றீர்
ஐஹநாஃ	= தேவர்களுடைய
யாஜநாஹீ	= தானங்களில் பிரகாசிக்கிறீர்
விஸுஹீ	= உலகரூபியாய் இருக்கிறீர்
விஸாயஃ	= எல்லாவற்றின் ஆயுளையும் விருத் திசெய்ப்பவராகின்றீர் அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் ஆயுசுக்கு சாதனமாகிறீர்.
ஸவஹீ	= எல்லாப் பொருள்களிலும்வியாப கமாகின்றீர், அல்லது உம்மிடத் தில் பிரீதி செய்யும் வஸ்துக்களை நிர்வஹிப்பவராகிறீர் [ன்றீர்
ஸவஹாயஃ	= காலவிசேஷங்களைச்செய்ப்பவராகி
சுவீஹஃ	= சகலபாவங்களையும் அகற்றுபவரு ம் நீரே
யாயதீஃ	= (இவ்வாறுள்ள) காயத்திரியை
ஐஹ	= பிரணவ சொரூபியாக
ஸ்வாஹயாதி	= ஆவாகனம் செய்கிறேன்.

ஸாவிதீஃ சுவாஹயாதி

ஸாஸுதீஃ சுவாஹயாதி

தி. காம ஸாஸ்திரம்

திலும் மும்முன்று கண்களுடையவராய்,
தில் சந்திரகலையைத் தரித்தவராய், தத்துவ
ரூபினியாய், சர்வ அக்ஷரரூபியாய், பத்துத்
ரங்களிலும் வரதம் அபயம் அங்குசம் கண
ண்மையான கபாலம் பாசம் சங்கம் சக்கரம்
தாமரைப்புஷ்பம் என்னுமிவைகளைத் தரித்
யுள்ள காயத்திரீதேவியைச் சேவிக்கின்றேன்
றவாறு.

(கு-பு) ஸாஸ்திரம் ஐதிகவானுவிசேஷ
மூலம் பாசம் சிவனுக்குரிய பஞ்ச வக்திர
யே தமக்கும் ஐந்து முகங்களாகக்கொண்டு
த்திரி விளங்குகின்றார். ஐம்முகங்களும், முக
ளும், சந்திரசேகரமும், தசபுஜங்களும் காய
சிவசக்தியேயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்ற

தகு மாயத் திரிபுரவா வுராவகந்
மாயத் திரிபுரம்

மாயத் திரிபுரம்

ஷ்ட ஸாஸ்திரம் ஐதிகவானுவிசேஷ
மூலம் பாசம் சிவனுக்குரிய பஞ்ச வக்திர
யே தமக்கும் ஐந்து முகங்களாகக்கொண்டு
த்திரி விளங்குகின்றார். ஐம்முகங்களும், முக
ளும், சந்திரசேகரமும், தசபுஜங்களும் காய
சிவசக்தியேயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்ற

காயத்திரீஜபம் ஒவ்வொரு காலத்திலும்
ரத்தெட்டுச்செபிப்பது உத்தமமெனவும், தா
ட்டுச்செபிப்பது மத்திமம் எனவும், பத்து
செபிப்பது அதமம் எனவும் சொல்லப்படும்.

பிரணாயாமம்

மாயத் திரிபுரம்

உதக ஐதிகவானுவிசேஷ
மூலம் பாசம் சிவனுக்குரிய பஞ்ச வக்திர
யே தமக்கும் ஐந்து முகங்களாகக்கொண்டு
த்திரி விளங்குகின்றார். ஐம்முகங்களும், முக
ளும், சந்திரசேகரமும், தசபுஜங்களும் காய
சிவசக்தியேயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்ற

திக்காவ ஸக்யாவதமடி

சுமநூலம்:

தகவலி.தும் ஸ்ரஹாத்மெ ஹபபாநம்:

ணும் விஷாத்மெ சிரவெஸாஹா

பாபெவஸுர-பாத்மெ நஸிவாபெவஷட:

பீரம்ஸுராத்மெ கவவாயஹம்:

பாயொநம் ஸபாஸிவாத்மெ நெதுதுயாய
வளஷட:

வாபயாஸ ஸவாத்மெ சுஹ்யாயமட:

ம-புவஸுவரொதிதி டிக் வகம்:

மார்பு முதலிய ஆறு அங்கங்களில் நியாசம்
து தன்னைச் சுற்றி விரல்களால் பிரதக்ஷிண
ச்சுண்டுக. இது சுமநூலம் எனப்படும்.

வநாஹுதிநூலம் மாயதிநூலம் செய்க.

யநாத்ம

ப-கூவிஜ-பஹேநீயபவபெஹ

வாபெய-பெவஹீக்ஷபெணம்:

யகூலிஜ-கரூ நிவகககூடா.

தகவாய-பவண-பாதிகாடி

மாயகீ-வரபாலயா-கூஸகவா

ஸ்-ஹ-கவா-ம-மணடி

ஸ்-வ-வகூ-பாரவிஜ-ம-மஹம்

ஹபெவப-பவஹீ-வபெஹ

இ—ள்: மேற்குமுதலாக முறையே முத்து பவ
பொன் நீலம் தவளம் ஆகிய நிறங்களுள்ள
வ திருமுகங்களுடையவராய், ஒவ்வொரு முகத்

திலும்
தில் ச
பிணி
ரங்களி
ண்மை
தாமரை
புள்ள
றவாறு

(ந
ம-ண
யே தம
த்திரி
நம், ச
சிவசக்

மாய

ப
னிய
புவ

க
ரத்தெ
ட்டுச்
செபி

கு- பு. பிரகாசிக்கும் ஸ்வபாவமுடையராதலாலும், தித்தியானந்தசொருபிணியாதலாலும் தேவி எனப்படுவர். விஷ்ணு என்பதற்கு இப்போது கண்களுக்குப் புலப்படுவது அல்லது ஸ்தாவரங்கள் எனவும், ஸ்வயம் என்பதற்கு வேறு ஸ்ருஷ்டியில் உள்ளவை அல்லது ஜங்கமங்கள் எனவும்கூறுவர்.

இம் மந்திரத்தால் காயத்திரியின் மகிமை உணரத்தக்கது.

ஸாவித்ருஜீவி விபூரீது: திவ்யாயத்ரீ
மந: ஸவிதாபெவதா ஜபெவிநியொம:

கரநூஸ:

“ஷ்ட் சுஸாயமட” என்றுவலக் கையால் இடக்கையையும் இடக்கையால் வலக்கையையும் உள்ளும் புறமும் துடைத்து, பெருவிரல்களினால், உள்ளங்கைகளில் “ஷ்ட்” என்று நியாசம்பண்ணுக. ஷ்ட் ததவிதாஸுஷ்ராத்நெகூம் ஷ்ரானம்ந: என்று சுட்டுவிரல்களால் பெருவிரலிலும், பெருவிரல்களால் மற்றையவிரல்களில் முறையே, வரெணும் விஷ்ராத்நெ தஜபீஷ்ரானம்ந: ஹெஷ்ராதெவஸுஷ்ராத்நெ ஷ்ரானம்ந: யீஜஹி ஸ்ராத்நெ சுநாஜிகாஷ்ரானம்ந: யியொயொந: ஷ்ராத்நெகநிஷ்ரிகாஷ்ரானம்ந: என்றுந்

பூவொடியாசுஸவஷ்ராத்நெ கரதமகரவஷ்ராத்நெ

ஷ்ரானம்ந: என்று கரங்களின் உள்வெளிப்புறங்களிலும் நியாசம் பண்ணுக.

இது கரநியாசமெனப்படும்

சுயு:

அஷ்டணீயுத = பிரசைகளைத் தாங்குகின்
றவரும், ஷெவஸு = பிரகாசமானவருமாகிய, திசு
ஸு = சிவசூரியனுடைய, ஸுத = அழிவில்லாத
தும், ஸாதஸி = யோகிகளால் அடையத்தக்கதும்
விசுநாவஸு = மிகவும் ஆச்சரியமாகக் கேட்கப்
படுவதுமாகிய, ஸுவ = கீர்த்தியை (துதிசெய்தின்
றேன்) || 11

திசு = இந்தச்சிவசூரியன், ஸுஜாதஸு = ஒவ்
வொரு ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மாதிகளைத் தெ
ரிந்துகொண்டு, ஜநாஸு = ஜநங்களை, யாதயதி = அ
வரவர் கன்மானுகுணமாகநடத்துகின்றார், திசு =
இந்தச்சிவசூரியன், ஸுயிவீ = பூமியையும், உத
ஸு = மேலும் சுவர்க்கத்தையும் (உபலக்ஷணத்
தால் சகல புவனங்களையும்), ஷாதாஸு = தரிக்கின்
றார். திசு = இந்தச்சிவசூரியன், சுருஷீ = ஜ
நங்களை, சுநிவிஷா = கண்மூடாமல், சுவிவஷே =
பார்க்கிறார், வுதவஸு = நெய்யுடன் கூடிய, ஸுஸு =
சருவை, ஸுதாஸு = பூரணபலனைப்பெறுவதற்காக,
வியெ = அளிக்கின்றோம். 12

திசு சுஷிசு = சர்வ ரக்ஷகரான சூரியனே;
யு = எவன், வுதெந = நியமமாக, தெ = உம்மை,
ஸிஷுதி = உபசரிக்கிறோ, ஸு உத = அந்த
மனிதன், ஸு = அதிகமாக, ஸுயஸு = கன்மபல
த்தோடு கூடியவனாக, சுஸு = ஆகு. க்வாத =

அ.அ

தி.கா.லு வஸ்துநீர்வடிநீர்

உம்மால் இரகதிக்கப்பட்ட அவன், ந ஹநுதெ =
ரோகம்முதலியவைகளாற் பீடிக்கப்படமாட்டான்.
ந ஜீயதெ = சத்துருக்களால் வெல்லப்படமாட்
டான், இப்படி உம்மால் இரகதிக்கப்பட்ட அவனை
கூஹம் = பாவமானது, சுனிகத் = சமீபத்திலும்,
டிஉராசு = தூரத்திலும், ந ஸுரூதி = அணுகமா
ட்டாது.

விநியோகம்

இந்தந்திரம் பிராதகாலசந்தியையின் உபஸ்தானத்
தில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதனால் உபஸ்தானம்
செய்து திக்நமஸ்கர்மம் செய்ய வேண்டும்.

உரயூஹிக் உவஸூநடி

சூஸுதே ந உதி உஸூ ஹிரண்டு மலகூ ஐ
ஷிஃ துஸூமஃ உஷி வஸிதா ஷேவதா

உதி சூஸுதே ந ரஜஸூ வதா உரோநா நிவெ
வெஸயநுஜேசு உத்யுஹ ஹிரண்டே ந வஸிதா
நஸேகரஷேவெயா திலுவநாவி பஸ்யுநா |க|

சுயபூதி

ஸுதே ந = மல்லவர்களுடைய சமூகங்களிற்
பிரகாசிக்கின்ற, ரஜஸூ = ஒளியினால், சூவதா உ
ந = சுற்றிவருபவரான, வஸிதா ஷேவ = சூரிய
தேவன், சுஜேதம் = இறவாதவர்களாகிய தேவர்களை
யும், உத்யுஹ = சின்னம் ஆயுளுள்ளவர்களாகிய ம
னுஷ்யர்களையும், நிவெஸயநு = அவரவர் கன்மங்க
ளை அதுவடிக்கும்படி தூண்டிக்கொண்டு, ஹிரண்டே

யெந = பொன்மயமான, ரயெந = இரதத்தில்
இவர்ந்துகொண்டு, லுவநா = உலகங்களை, விவ
ஸூந = (ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்குச் சா
ஷியாகப்) பார்த்துக்கொண்டு, யாதி = சஞ்சரிக்
கின்றார்.

உதி உயவனே ஸ்ரீராமாயணம் ஸ்ரீராமாயணம்
தெவந்தெவ துராயுத உயவனே ஸ்ரீராமாயணம் || 2 ||

தெவனே = இருளை நீக்குகின்றவரும், ஸ்ரீராம
யை = ஒளிரும்பமானவரும், உயவனே = உத்தம
தேவரும், உதரம் = சிரேஷ்டமானவரும், தெவ
துர = தேவர்களைக் காப்பவருமான, ஸ்ரீராம =
சிவசூரியனை, ஸ்ரீராம = பார்க்கும், வயம் = நாங்
கள், உதரம் = மேலான, ஸ்ரீராம = பிரகாசத்தை
உயரம் = அடைவோம்.

உதி உயவனே ஸ்ரீராமாயணம் தெவந்தெவ,
கெதவம் || உயவனே ஸ்ரீராமாயணம் || 1 ||

ஸ்ரீராமாயணம் = ஆன்மாக்கள் செய்யும் கர்மங்க
ளை அறிந்தவரும், ஸ்ரீராம =, சூரியனென்று பி
ரகித்தமானவரும் ஆகிய, துர = அந்த, தெவம் =
தேவரை, ஸ்ரீராம = ஆன்மாக்கள், உயவனே = தூலக்
கண்ணால் பொருள்களைக் காண்பதற்காகவும் ரு
னக்கண்ணால் சிவத்தை அறிவதற்காகவும், கெத
வம் = ஆபிரங்கிரணங்கள், உயவனே = அவரை
உயர வகிக்கின்றன.

உதி விது தெவநா உயவனே ஸ்ரீராமாயணம்
விது தெவநா உயவனே ஸ்ரீராமாயணம் || 2 ||
யிவ்வினரினம் || ஸ்ரீராமாயணம் || 1 ||

ஷெவாநா = தேவர்களுள்ளே, வித்ரு = ஆச்
 சர்யகரமானதும். வித்ருவ்ய வரணவ்ய சமேதஃ =
 மித்திரன் வருணன் அக்கினி என்னும் தேவர்களுக்
 கு, வக்ஷஃ = கண்போன்றதும் ஆகிய, சநீகஃ =
 சூர்யமண்டலமானது, உஷ்னிசஃ = உண்டாயிற்று.
 வயஸஃ = அம்மண்டலத்திலுள்ள சூரியன், ஜய
 தஃ = உலகத்தவர்களுக்கும், தவ்யுஷ்யு = தாவர
 ந்களுக்கும், சூதா = ஆதமாவாகவிருந்து, டிராவா
 வ்யஸிவி = ஆகாசம் பூமி இவைகளையும், சனாரி
 க்ஷஃ = சுவர்க்கத்தையும், சூப்ரா = வியாபித்திருக்
 கிறார்.

[illegible]

ஷெவ்வறிதம் = தேவர்களுக்கு இதமானதும்,
 ஷக்ஷம் = அவர்களுக்குக் கண்போன்றதும், ஷுர
 ஷூக்ஷம் = உதயகாலத்தில், ஷுக்ரம் = (வெண்மையா
 க) பரிசுத்தமாக, உஷ்ணம் = உதயமாவதுமான,
 தக்ஷம் = அந்தமண்டலத்தை, ஷாஷிஸதம் = நூறு
 வருடம் (ஆயுளுள்ளவரையும்). வஸுஷி = தரிசிக்
 கக்கடவோம். ஜீவெஷாஷிஸதம் = நூறு வருடம்
 ஜீவிக்கக்கடவோம். நஷாஷிஸதம் = நூறுவரு
 டம் புத்திரபௌத்திராதிகள் நிறைந்துவர்களாகக்
 கடவோம். ஷோஷாஷிஸதம் = சந்தோஷமுள்

ளவர்களாகக்கடவோம். ஸ்வாஜி ஸாஷிஸ்தம் = சுவஸ்தானத்தில் மேன்மையுள்ளவராகக் கடவோம் ஸ்ரணவாஜி ஸாஷிஸ்தம் = பதி சாஸ்திரங்க்களையே கேட்கக்கடவோம். ப்ரவ்ரவாஜி ஸாஷிஸ்தம் = பரமேசுர நாமங்க்களையே சொல்லக்கடவோம். சுஜிதா ஸ்ரவாஜி ஸாஷிஸ்தம் = சத்துருக்களால் செயிக்கப் படாதவராகக்கடவோம். ஜோசு = பிரகாசமுள்ள, ஸுயு = சிவசூரியனை, ஐயு = தரிசித்தற்காக (பிரார்த்திக்கிறோம்) இருக்கக்கடவோம்.

ய உஜமாந்ஹுதொண்டவாசு| விஸ்வாஜிஜாந்ஹு
ரிநாஸு ஜயாசு ஸ்வாவ்ஷஹொ ஹொஹிதாசு
ஸுயெபாவிவஜிநு கெவாவாநாதா|| 1சு|

யு: ஸுயு = எந்தச்சூரியன், கெவாசு = சுண்டவாசு = பெரிய சமுத்திரத்திலிருந்து, உஜமாசு = உதயமாகின்றாரோ, ஸுரிநாஸு = ஜலத்தினுடைய, ஜயாசு = நடுவில், விஸ்வாஜிஜாந் = பிரகாசிப்பவரும்; ஹுஷு = அவரவர்களுக்கு விருப்பமான பலனைக் கொடுப்பவரும். ஹொஹிதாசு = சிவந்த கண்ணுடையவரும், விவஜிசு = எல்லாம்பவருமாகிய, ஸு: ஸுயு = அந்தச்சூரியன், ஜா = என்னை, கெவா = ஆதரவுடன், வுநாதா = இரட்சிக்கக்கடவர்.

விநியொயு|

சுவதெதுந என்பது ஆறுருக் கொண்டது. இது மாத்யாஹ்ரிக உபஸ்தானத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

ஸாயங்காரு உவஸூரந்நடி

ஊஜெ ஊதி உஜைஸூ ஷெவராநத ஷீஷி: மாய
தூடிய:ஹந்ராவ்லி வரூணொ ஷெவதா|

உதி| ஊஜெவரூண ஸூயீஹவ உஜாவஜைவ
ய சுவாஉவஸூரநாவகெ| 1க|

சுய:ஃ|

வரூண = வருண தேவரே, ஜெ = என்னுடைய
ஊஜ = இந்த, ஹவ = பிரார்த்தனையை, ஸூயி =
கேட்கவேண்டும், சுஜாவ = இப்பொழுதே, ஜைவ =
என்னைச் சுகப்படுத்தவேண்டும், சுவஸூ: = என்
னை இரட்சிக்கவேண்டுமென்று, சுவா = உம்மை,
சுவகெ = யாசிக்கிறேன்.

உதி| தகூயாஜிஸூ ஹணா வஜைநகூஸூயா
ஸூயஜைநொஹவி ஷீ:| சுஹைஜைநொ வரூ
ணஹவொயூரநாவ ஸூய:ஃ ஸூரொ
ஷீ:| 1உ|

சுய:ஃ|

தகூ = ஆகையினால், சுவா = உம்மை, ஸூய
ணா = வேதங்களால், வஜைநகூ = துதிசெய்பவனாய்,
யாஜி = சரணடைகிறேன். யஜைநகூ = யாகஞ்செய்
பவன், ஹவி ஷீ: = அவிமுதலியவையினால், தகூ-
தனக்கு இஷ்டமானபலனை, ஸூயாவூ = விரும்பு
கிறேன், வரூண = வருண தேவரே, சுஹைஜை
நகூ = கோபமில்லாதவராய், ஊஹ = இந்தலோகத்
தில், ஸூயி = எனது பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும், உரூஸூவஸூ = மிகக் கீர்த்தி
யையுடையவரே, நகூ = எமது, ஸூய:ஃ = ஆயுளை, ஜை
ஸூரொஷீ: = அழிவு செய்யாதீர்.

உரு| யஜ்ஞதெவியொய்யா வுடிவ வர-
ணவரு| உத்தேவி டிவி டிவி| 15|

சுய-டி|

வருண டிவ = வருண தேவரே, யசு வ, து =
எந்தவிரதமானது, தெ = உமக்குச் செய்யவேண்டு
மோ, டிவி டிவி = தினந்தோழம், விசொய்யா =
அதைச் செய்யாதவரைப்போல நாங்களும், வுடி
நீவி = உமதுவிரதத்தைச்செய்யாமல்விட்டோம்.

விசு ஹி சுவயங்கள்.

உரு| யசுகிஷ்டுடிவருண டெடிவெ ஐ தெ
விசு ஹி உருஷாஸாராவி| சுகிஷ்டுவ ய
உருயுயொவி உருஷாஸார டெடிவெ டெடி
ஷி| 16|

சுய-டி|

வருண = வருண தேவரே, டெடிவெ ஐ தெ =
தேவர்களிடத்தில், உருஷா = மனிதர்களாகிய
நாங்கள், யசுகிஷ்டு = எந்த எந்த, ஐ = இந்த
விதமான, விசு ஹி = துரோகத்தை, சுகிஷ்டு =
அஞ்ஞானத்தினால், வருண = நியந்தோமோ,
யசு = எந்த, தவ = உமது, யஉரு = தருமங்களை, யு
யொவி = அழிவு செய்தோமோ, டிவ = தேவரே,
நு = எங்களை, தவாசு = அந்த, வநு = பாவத்
தால், உரு ஹி = துன்பஞ்செய்யாதீர்.

உரு| கிதவாஸாய டி, ஹிவ-டி நடிவிய உவா
ஸது உருயுவிடி ஸவா தாவிஷு ஹி ரெவ
டிவா யாதெஸாவிவருண டி யாஸி| 17|

சுய-டி|

கிதவாஸு = கபடிகளாகிய எங்கள் பகைவர்,
நடிவி = சூதாடுபவர் பிறர்மீதுகாரணமின்றிப் பழி
சுமத்துவதுபோல, யசு = எப்பாவத்தை, ஹி

வ-ஃ = என் மீது சுமத்தினார்களோ, வதூ = உண்
மையாகவே எதைச் செய்தோமோ, உத = மேலும்,
யசு = எந்தப்பாவத்தை, நவிஜ = அறியவில்லையோ,
தாவவ-ஃ = அவை எல்லாவற்றையும், விஷு
நாசஞ்செய்யும், ஸியிரா = அவைகள் சிதறி அழி
யக்கடவன, சுய = பின்பு, தெ = உமக்கு, வியாஃ =
இஷ்டர்களாக, வுரஜ = ஆகக்கடவோம்.

வாவா--உவ அசைகள், ஐதூ, ஐதூ வரா
ண உதி உரஹு ரயோ ஐவ வுஸுவனொ-ஃ
மரா-தாநு! வாகவஹிவா வஹுயாவதனு-ஃ
யஜ உராதரிஸாநஉரஹு-ஃ! பெரியோர் ஏகராயின
ரை இந்திரன் என்றும், மீத்திரன் என்றும், வரு
ணன் என்றும், அக்கினி என்றும், திவ்யநல்ல சிற
கையுடைய கருடன் என்றும், யமன் என்றும், மாத
ரிச்சுவா (வாயு) என்றும் பல நாமங்கொண்டு கூறு
வர் எனச் சுருதி கூறுவதால், மீத்திரன் வருணன்
முதலிய நாமங்கள் பிரமமாகிய சிவன் மேலனவே
யாமென்பது உணரத்தக்கது.

விநியோம-ஃ!

ஐஉஜெ என்பது முதலிய ஐந்து இருக்குகள்
கொண்ட இம்மந்திரம் சாயங்கால சந்தியோபஸ்
தானத்தில் விநியோகிக்கப்படும்.

உபஸ்தானம் செய்து திக்நமஸ்காரம் செய்ய
வேண்டும். கிழக்குத்தெற்கு மேற்கு வடக்குத் திக்
குகளில் அஞ்சலி செய்து கொண்டு,

ஐ வஸுதவந.நடி!

ஐ மாயநெது-நடி!

ஐ வரவிநெது-நடி!

ஐ வரவநெது-நடி!

ஒடி வஸுவெடுவெடு டெவதாவெடு நகோநடி

என்று நகோநடிபண்ணுக.

காநோநகாஷ்டுநகாஷ்டுநகோநடி

காமத்திற்கும் கோபத்திற்கும் அபிமானியா
கிய தேவதையே என்னைப் பாவம் செய்யும் வண்
ணம் செய்தன. அந்தப் பாவம் அகலும்படி நமஸ்
கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு,—“காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமுன்ற-
மங் கெடக் கெடுநோய்” என்றபடி அவைநீங்க
உண்மை ஞான முதித்து, ஆன்மாசுத்தநிலை எய்
தும், கன்மங்களை ஊட்டுவிக்கும் இறைவனே காமத்
தையும் கோபத்தையும் நீக்கிப்பரிசுத்தஞ்சுச் செய்
தருளுக என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்.
சுவிவாடிநடி

சுவிவாடியெ — சூஷெயவரவராநித

— மொது — ஸுது

— ஸாவாடிய

— ஸூநாநாஹம் சுவி லொ

ஐந்து அல்லது முன்று அல்லது ஒரு இருஷி
யுடன்கூடிய — கோத்திரத்திற்பிறந்துள்ளேன் —
சூத்திரமுடையேன் — சாகை அத்தியயனமுடையேன் —
சர்மாநாமமுடையேன் யான். எனக்கு நீர்
ஆசீர்வாதம் செய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

கு-பு. பூவரம் — ஏகார்ஷேய, த்ரயார்ஷேய
முதலியன. மொது — காச்யப, பாரத்வாஜ, கௌ
தம முதலியன. ஸுது — போதாயனம் ஆபஸ்
தம்ப முதலியன. ஸாவா — யஜுஸ் முதலியன.

ஐதஸதுவரம்ஸுஹவரம்ஸுஷுவிஷுவிஷு
ஹஸுரெதம் விநகுவாஷம் விஸுரவிவாயவெ

[நகோநடி

யஜேதாவலீத யாரணடி

சூவரீ! ஸூதாம்பரயா + ஸானயெ ஹி
மலி: + ஸுவரொடி! உரொவாத + வீத்யூ
புளத ஸாதது விணித நித்யகூடாமுஷாந யொ
யூதாவியூடி! ஸுஹதெ ஜானிவகூடி! ய
ஜேதாவலீதயாரண்குரிஷெடி

யஜேதாவலீதயாரண்குஹாதிஷு வரஸு
ஹ டீஷி! திஷுமீ மடி! வராதாபெவதா! ய
ஜேதாவலீத யாரண வநியொம: ||

யஜேதாவலீதம் வரலாவலீதம் பூதாவத
யதஹஜ வாரஸாசி! சூயுஷுதிதம் பூதி
ஹுஸம் || யஜேதாவலீதம் வரலாவலீதம் || உதி
யாரயெசி

சூவரீ! உவலீதா விணிதன்குணை கருது
உதிஷிதா விஸுஜி! ஜயு ஸுஹவயதாநீவயா
யாரஸம் ||
வதிஷு வதிதா ஜயு விஸுஜயெசி சூவரீசி

வ ரி ஷெ வ ம டி

கௌதிதாபெ

சூதநஸுபுஹாமெது மொபாலிஷணெ

ஹதிஷெ ஸாஹதி! துணுநா மாதிஷெ நாவெயெசி

ஜோதரதாவலீதம்

சூதாபுரணெஸுதொவாநெஸுஸி தாலுதயொய்யி

உதாநெஸுஸிதாபெவாஸோநெவிதாஸுயா

வொநெவ்வவ்விதாநாமாஸ்யாவாதாவாஸிந்!
 சும்துஷ்டிபாநாசிதெமுடிக்கஹஸ்தஸுரவாசுமெம்!
 சூஸுகுஹாநாஸுநாநிஜாதாஸியெவ்வவ்விதா!
 வனகெககாஹுதிவிதிநாநஸுஸும்தவபுயெவ்விதாந்!
 வபுதவ்யுஜநஸந்திநுஸெஷஸீஸாயஹொயெய்!

ஸிவயதெடு!

ஜாநுஸகரொரெளநீஸைவீராஸநொய்வா!
 மூவாஸகரவாநெதுவநுவபுஷநுதிதளதந்!
 ளொடிராஜாநாயகாஹுதிதெநுணவாவகடி!
 சுநெவலிசூலீயாஸஸுநுவயுதவூதவூதடி!
 சூவொஸநவாநொடாயபூணாநெடுபூணவாதிவி!
 ஸாஹாநெநாஹுதிவனதகாநீவொடிராநமடி!

வ்யாஸு!

யஜெகாவலீதிஹந்தஸுமயாஹுதஸுமயி!
 ஸாயம்பூதநபாநாநொவெஸஸுயாயாநவீஸெஷத்!
 ஸாயம்—நாநுள! பூதம்—ய்யாநெஹுநாநாநா—ந
 லீயெநாநுநெத்யுயு!

ஸவதடி!

சூவநெடுவதஹந்தஸுமயாஹுதஸுமயி!
 போசனஞ்செய்பவன் முதலிலும்முடிவிலும் ஆசமனம்
 செய்யவேண்டுவது அவசியம்.

சூஸுநெயிகெ!

வாணிநாஜமெய்யுதகூபபாடிஹுதகூபிணடி!
 சுபெயாதவிதாநீயாஸீகாஹாநாயாநாஹொய்!

வரி வெஷஜலாடி நடு கெயெதெத சூ-ஜெ-வகி

பரிஷேசனம் செய்யப்படாத மற்றைய தீர்த்தமே ஆபேசனத் துக்குரியதாகும்.

ஸ்ரீ நகர்.

ஸ்ரீ ஹரிநாதர் பூஜை நாகாதிசாயம் வாயவடி
ஜிஹ்வையெவடி ஸேஷன் ஸேஷன் நெருங்க நெருங்கு செல்

ஸ்ரீ திரபெ.

ஹ்ருஷ்காஷ்யெடுவெவ ஹ்ருஷ்யதஜா நகர்.

யாரயநவபுஷ்யெடுவெவ நவபுஷ்யதஜா நகர்.

கஜதொவபுஷ்யெடுவெவ நகர்.

கம்மஷ்யதஜா நகர்.

கிஷ்யதஜா நகர்.

பிராணாகுதி மங்கிரங்களைப் பிராணவாகியாக
வே சேர்க்கு உச்சரிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ ஹரி என்ப
கை முடிவிற்கே சேர்க்கு உச்சரிக்கக்கூடாது. கைபிச்
சுத்தமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு இடக் கைபினை
பாக்கிரங்கைப் பரிசுத்துக்கொண்டு கஜதொவபு
ஷ்யெடுவெவ என்ற மங்கிரத்தால் அபேசனம் செய்து
மௌனியாகவே பிராணாகுதிகள் எங்கைய நியற்றி
வேண்டியது. பெருவிரல் கர்ச்சனி நடுவிரல் இம்
மூன்றும் பாக்கிரங்கைப் பரிசுத்துக்கொண்டவர்கள்
இவற்றில் இரண்டவிரல்களினாலவசுருவிரலால்
வசுபாக்கிரங்கைப் பரிசுப்பதுகூட திஷ்யதஜா
தாஃ வெவாதஜா தீயெடுவெவ எனகாவெருடிக்
கூடும் பிராணாகுதி செய்து நாளினையே அன்னத்
தை உட்கொள்ளுக. பங்கராப்பரிசுத்தல் கூடாது.

ஸ்ரீ திரபெ.

தீயெடுவெவ நகர்.

பூணாயவெதுவ நாயவ நாயவபாதிசாயம்

உஜாநாயஸுரேநாயஸுரெஹதிதஹாயாஸு குஜாஸு

சைவசமயநெறி

அங்குடீ டத்தான் மத்திமையா லனாமிகையாற்
றயக் வமிர தந் தரித்து

பல்லிற் படாதே பலியிடுக செந்தழலி

னெ லலைப் பிராண திககு.

இம்முன்று விரல்களுங்கூடிய முத்திரை மிருகி
முத்திரையெனப்படும், ஆன்மான்டத்திலே பிரா
ணனும், பூத யோனிகளிடத்து அபானனும், தே
வர்களிடத்து உதானனும், பிதர்களிடத்துச் சமா
னனும், மாணுடரிடத்துநியானனும் விசேடித்திருக்
கையால் இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பலியிழற் பஞ்ச
மகாயகனும் செயததாரமென றறிகு.

ஓர்வியுஃ|

[ணு

பூரணாஹாதளஹாதாபாவாத்ஜெஷ்வா குஸ்யாந
பிராணாகுதிக்குப்பினபாத்திரதாரணமசெய்வதை
னிடலாம்.

ஹையாயமஃ|

வஹுணி ஜெ குஜாஜெ தகூரெதூசுரெணாதாந
யெரஜயெசு' இம் மந்திரத்தால்தனதாத்துமாவைப்
பீரமத்துடன் சேர்க்கப்பட்டதாகச் சிந்திக்கவேண்
டும்.

ஸம் ஹெ

கஜேஸ்வரிஷெகஹாயஸுஹ்வரிஜெ-யெசு

ஒடி ஹூஹூவஹூவஹூ என்று அன்னத்தைத்
தீர்த்தத்தால் புரோகதிக்கவேண்டும்

ஒடிவஹூவிதஃ ஹூஹூவ ஹூஹூஹூஹூ
வரிஷிணூரி என்று இருமுறைதீர்த்தத்தால் வல
மாகச் சுற்றவேண்டும்.

ஹூஹூஹூஹூஹூஹூ என்று தீர்த்தத்தை
உட்கொள்ளவேண்டும். இடக்கையாற் பாத் திரத்
தைத் தொட்டுக்கொண்டு

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

ஒம் ஹூஹூஹூஹூஹூ

என்று ஒவ்வோரு மந்திரத்துக்கும்
ஒவ்வொருதரமாக அருந்தவேண்டும்.

ஹூஹூஹூஹூஹூஹூ என்று ஜலத்
தை இடக்கையில் விடச்சொல்லி இந்த மந்திரத்தி
னால் மார்பில் தொடுக.

ஹூஹூஹூஹூஹூஹூ (போசனஞ் செய்தபின்)
என்று கையில் தண்ணீர்விட்டுப் பருகவேண்டும்.

ஹூஹூஹூஹூஹூஹூ வரிஷிணூரி என்பதற்கு
இரவில் ஃதஹூஹூஹூஹூஹூ வரிஷிணூரி என்று உச்
சரிக்கவேண்டும்

செய்யுநவகுவிசார

—00000—

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧	௨௨	வயுஜ	வயுஜ
௨	௭	வரம்	வரம்
"	௮	ஜெராகி	ஜெராகி
"	௨௨	முஹவூர	முஹவூர
௩	௩	முஹவூர	முஹவூர
"	௪	முஹவூர	முஹவூர
௪	௨௫	வஸூர	வஸூர
௫	௧௫	நிமத	நிமத
"	௧௬	வெவ	வெவ
"	௨௨	வாசுதினி	வாசுதினி
"	"	கடணா	கடணா
"	"	வாஹா	வாஹா
௬	௩௦	வாநாசு	வாநாசு
௭	௨௦	வாநாசு	வாநாசு
௮	௭	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௧௧	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௧௨	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	"	வாநாசுதி	வாநாசுதி
௯	௧	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	"	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௭	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௧௧	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௧௨	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	"	வாநாசுதி	வாநாசுதி
௧௦	௧௧	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௨௦	வாநாசுதி	வாநாசுதி
௧௧	௭	வாநாசுதி	வாநாசுதி
"	௧௧	வாநாசுதி	வாநாசுதி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க0	சு	உஜெ	உஜெ
11	க0	ஸஜ-தீ	ஸஜ-தீ
குக	உ	சுண்ணவாஸ்	சுண்ணவாஸ்
11	சு	ஸுத	ஸுத
11	கங	சவஸ்ர	சவஸ்ர
11	கங	ஸுஷு	ஸுஷு
கஉ	சு	உநஸாவி	உநஸாவி
11	க0	ஸ. வசு	ஸ. வசு
11	உக	சுமிஸுதி	சுமிஸுதி
கங	கக	ஸுஷுஸு	ஸுஷுஸு
11	உசு	ஸுசு	ஸுசு
கசு	கங	ஸுசுஸுதி	ஸுசுஸுதி
11	கசு	ஸுசு	ஸுசு
11	கசு	ஸுசு	ஸுசு
கரு	க	ஸுசு	ஸுசு
கசு	கஉ	ஸுசு	ஸுசு
11	கசு	ஸுசு	ஸுசு
கௌ	கக	ஸுசு	ஸுசு
11	கஉ	ஸுசு	ஸுசு
கஅ	உக	ஸுசு	ஸுசு
கசு	க	ஸுசு	ஸுசு
11	சு	ஸுசு	ஸுசு
11	உ0	ஸுசு	ஸுசு
11	உக	ஸுசு	ஸுசு
உ0	உசு	ஸுசு	ஸுசு
உக	கஉ	ஸுசு	ஸுசு
11	உசு	ஸுசு	ஸுசு
உங	ரு	ஸுசு	ஸுசு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உரு	கூ	வழி	வாழி
"	கரு	நிதூ	நிதூ
"	உரு	வாழ்ந்தி	வாழ்ந்தி
உசு	ரு	விநுஸெ	விநுஸெ
"	கூ	ஸம்விஸு	ஸம்விஸு
"	கௌ	தஜகநுராவ	தஜகநுராவெ
உரு	அ	வாராஹ	வாராஹ [வ
"	"	ஸம்விதா	ஸம்விதா
"	கௌ	ஸுதத்	ஸுதா
உசு	ககூ	ககூத்	ககூத்
"	ககூ	விஸா	விஸா
உௌ	க	ஸஸெ	ஸஸெ
உஅ	ரு	ஹர	ஹர
ரு	ககூ	காயத்	காயத்
ரு-உ	உ	ஜெரதி	ஜெரதி
"	கஉ	உளராந்	உளராக்குந்
"	கௌ	ஸிரஸுத்	ஸிரஸுத்
"	உரு	கார	கார
ரு-ரு	கூ	விடிதூஜ	விடிதூஜ
"	கசு	நாஸயதி	நாஸயதி
"	உசு	வாவாநு	வாவாசு
ருசு	கூ	பெரகூயொ	பெரகூயொ
"	"	மாரொ	[காரொ
"	கசு	பெடிஸுர	பெடிஸுர
ருரு	ௌ	சுதி	சுதி
ருசு	சு	தஜஷுலள	தஜஷுலள
"	ௌ	ஸுஸு	ஸுஸு
"	கூ	நுரஸு	நுரஸு
"	கசு	நுஸெசு	நுஸெசு

ஸோயந ஸஞ்சிகா

சு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩௬	௧௫	துயகாரம்	யகாரஞ்
௩௭	௩	முனெ	கமுனெ
௩௮	௯	ய	யம்
௩௯	௨௧	நதெ	நநெ
௪௦	௫	ஸிஹா	ஸிஹா
௪௧	௩	வயுவள	வயுவள
௪௨	௯	யயொ	யயொ
௪௩	௨௨	யொஸள	யொஸள
௪௪	௨	முனீ	முனீ
௪௫	௨௦	ஜாஸு	ஜாஸு
௪௬	௨௩	ரெகாரொதி	ரெகாரவி
௪௭	௯	நாவெ	நாவெ
௪௮	௨	நெவ	நெவ
௪௯	௧௦	ஜெஷ	ஜெஷ
௫௦	௨௦	யரவிவயொ	யரவிவயொ
௫௧	௨௫	வலக்	வலத்
௫௨	௩	ஸம்ஜெவா	ஸம்ஜெவா
௫௩	௪	வகாநள	வகாநள
௫௪	௨௨	புஷ	புஷ
௫௫	௨	கிஷ்தள	கிஷ்தள
௫௬	௩	ஹஸெந	ஹஸெந
௫௭	௨௪	விஜொ	விஜொ
௫௮	௧	ஸுக்ஷ	ஸுக்ஷ
௫௯	௧௯	முண்டி	முண்டி
௬௦	௧௭	யம்முஸா	யம்முஸா
௬௧	௧	ஹஸந்தி	ஹஸந்தி
௬௨	௪	ஜெஸா	ஜெஸா
௬௩	௯	வகா	வகா
௬௪	௧௩	வகா	வகா
௬௫	௧௩	வகா	வகா

சொயந விஞ்விசா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௭	உக	வகுண	வகுண
"	உச	காஜி	காஜி
௪௮	ந	வாவசீ	வாவசீ
"	ச	யாதுயாதீ	யாதுயாதீ
"	ரு	ஜாருதி	ஜாருதி
௪௯	ச	ஹஜெடாஷு	ஹஜெடாஷு
"	"	ரொஷுகம்	ரொஷுகம்
"	"	வகார	வகார
"	எ	ஹவஸு	ஹவஸு
"	"	ஹவஸு	ஹவஸு
"	"	கடிவஸா	கடிவஸா
"	க	நசெஷ்து	நசெஷ்து
"	"	யொகார	யொகார
"	கக	நசெஷ்து	நசெஷ்து
"	கௌ	வாவவஸு	வாவவஸு
"	உரு	வாஜா	வாஜா
௫௦	க	வந்தஜெஷு	வந்தஜெஷு
"	கஅ	வஜுஷுதாசு	வஜுஷுதாசு
௫௧	ரு	வா	வா
"	கௌ	வஸு	வஸு
"	உச	வஸுரிநீ	வஸுரிநீ
௫௨	க	வஸுஷு	வஸுஷு
"	கக	ஹவ	ஹவ
"	கரு	சுவவிஷ	சுவவிஷ
௫௩	க	யாயதி	யாயதி
"	கக	ஹவ	ஹவ
௫௪	உக	உதரெ	உதரெ
"	உச	ஜிஸு	ஜிஸு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫௭	௫	தெவதா	தெவதாலு
௫௯	௬௪	வானு	வானு
௬௦	௬௪	வஹ	வஹு
௬௧	௬௯	ஜோதி	ஜோதி
௬	௭௭	ஜீதாயவ	ஜீதாயவ
௬	௭௯	நஜலுதாநு	நஜலுதா
௬௨	௬௬	உவாகு	உவாகு
௬	௭௭	முநாஅஷு	முநாஅஷு
௬௬	௬	உஷுவிநா	உஷுவிநா
		வவ	வவ
௬	௭	லுதாநி	லுதாநி
௬	௬	புக்களம்	புக்களம்
௬௫	௬௪	வெநஜு	வெநஜு
௬௬	௬௯	ஹந	ஹந
௬௯	௬	சுதலு	சுதலு
௭௦	௬	என்னல்	என்னிடம்
௭௧	௭௭	சுநுஷுவ	சுநுஷுவ
௭௨	௭௭	முஹ	முஹ
௭௬	௬௭	யகிணி	யகிணி
௭௭	௬௨	வஹ	வஹ
௬	௬௫	உஷு	உஷு
௭௮	௬	யு	யு
௬	௬௬	வஹ	வஹ
௭௯	௬௬	வது	வது
௮	௬௨	சுவஜதீ	சுவஜதீ
௮௦	௬	சம்	சம்
௬	௭	களுக்கம்	களுக்கம்
௬	௬௬	முநாஅஷு	முநாஅஷு
௬	௬	வவவிஷு	வவவிஷு

பக்கம்	வர்	பிறை	திருத்தம்
அ௦	௨௦	சூம் ^{யீ}	சூம் ^{யி}
அக	கக	வரதா	வரதா
"	௨௨	ஹ-ஹ	ஹ-ஹ
அக	கக	திவ்	நிவ்
"	கக	நஃ	நஃ
அச	கச	யவவெ	யவவ
"	கரு	உவவெ	உவவெ
"	கச	கலா	கலா
"	௨௦	ய-ம-ஹ	ய-ம-ஹ
அச	ந	உ-வி-மீ	உ-வி-மீ
"	௨௦	யவ	யவ
"	௨௨	தொநெந	தொநெந
அ௪	கரு	தாதா	தாதா
அஅ	கச	தூஷா-வ	தூஷா-வ
அக	கச	க-த	க-த
"	௨௨	உசவஹனி	உசவஹனி
க௦	க	வ்யிவி	வ்யிவி
"	கச	சுஜீதாஸூர	சுஜீதாஸூர
கை	ரு		
"	க௨	விவஹி	விவஹி
க௨	ந	தூதய:	தூதய:
க௨	௨	ஜீ	ஜீ
கரு	க	ஸவெவெ	ஸவெவெ

புத்தகப் பிரகடனம்.

அச்சுவேலி, சிவசூர். ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
அவர்களின் வெளியீடு.

சம்ஸ்கிருதம்	விலை ரூ.	ச.
சிவாகமசேகரம் பிரதிஷ்டாவிதி முதற்பாகம்...	3	-00
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி இரண்டாம்பாகம் ...	10	-00
பிரணய கல்ஹ வர்ணனம்		
கண்டனூர் இராமநாதக்குருக்கள் செய்தஉரை ...		-25
பிராசாத சட்சலோகி சங்கரபண்டிதர் செய்தஉரை ...		-25

தமிழ்

அனுட்டான அகவலுரை		-25
சிவபூசைவிதி		-50
சிவபூசைவிளக்கம்	3	-00
மகோற்சவவிளக்கம்	1	-50
மூப்பொருள்விளக்கம்	1	-50
சிராத்ததீபிகை		-60
பிராசாததீபம் புத்துரை	1	-00
விநாயகபரத்துவம்	1	-00
புவநேசுவரி மகத்துவம்		-25
வேதாகமநிருபணம் முதற்பாகம்...	1	-00
" " இரண்டாம்பாகம் ...	1	-00
சைவப்பிரகாசிகை 1ம் புத்தகம் ...		-30
" " 2ம் புத்தகம் ...		-40
" " 3ம் புத்தகம் ...		-50
" " 4ம் புத்தகம் ...		-60
" " 5ம் புத்தகம் ...	1	-00
சிவசங்கரபண்டிதர் சரித்திரம் ...		-50
சைவசாத்திரபரிபாலனம் ஆறுமாதங்கள் முதற்றொகுதி		
திரிபதார்த்த விவேகத்துடன் ...	1	-00

கிடைக்குமிடம்:

ச. கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள் அச்சுவேலி.

அரு. இராமநாதக்குருக்கள் கண்டனூர்,
இராமநாதபுரம் ஜில்லா, தென்னிந்தியா.

சோதிடவிலாசபுத்தகசாலை

4th பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் பிரபல புத்தகசாலைகளிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.